Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VI — Nr. 557
Vineri 28 august 1959

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură și Silvicultură din R. P. R.

In acest număr:

REALIZĂRI ÎNSEMNATE ÎN DEZVOLTAREA ÎNVĂȚĂMÎNTULUI AGRICOL

NICOLAE VARACHIU
laureat al Premiului de Stat
director tehnic în Ministerul Agriculturii și Silviculturii

In cei 15 ani care au trecut de la eliberarea țării noastre de sub jugul fascist, poporul nostru, sub conducerea înțeleaptă a Partidului Muncitoresc Romîn și cu sprijinul neprecupețit al Uniunii Sovietice, a înfăptuit realizări mărețe pe drumul luminos al construirii socialismului. In cadrul acestora, se înscrie și grija deosebită a regimului democrat-popular pentru continua dezvoltare a învățămîntului agricol din țara noastră. In trecut, învățămîntul agricol era destinat să servească pe marii latifundiari. Azi el este strîns legat de nevoile practicii agriculturii, avînd sarcina de cinste de a pregăti cadrele necesare pentru conducerea și organizarea socialistă a agriculturii țării noastre.

Aprecierea justă a marilor realizări obținute de învățămîntul agricol în ultimii 15 ani necesită desigur o comparație cu situația tristă în care se găsea învățămîntul agricol în timpul regimului burgezo-moșieresc.

De la numai 30 de școli inferioare, 3 școli medii și 4 facultăți cîte existau înainte de anul 1944, rețeaua școlilor de agricultură a fost considerabil lărgită în anii de democrație populară. Astăzi, după 15 ani de la eliberare, avem 177 școli profesionale cu 21.000 elevi, 72 școli tehnice și tehnice de maiștri cu 4.100 elevi, 5 institute de învățămînt superior cu 16 facultăți și secții, frecventate la cursurile de zi de peste 5.300 studenți, în afară de cei trimiși la studii în Uniunea Sovietică și în țările de democrație populară.

In timp ce în anul 1935 în rețeaua serviciilor agricole județene existau numai 292 ingineri agronomi, adică un singur inginer la 30 de comune, astăzi situația este cu totul alta. De exemplu, numai în perioada 1949—1958 au absolvit institutele de învățămînt superior agricol peste 10.000 specialiști, iar în școlile profesionale și tehnice de nivel mediu au fost promovați peste 53.000 de tineri. La fiecare comună, și în numeroase gospodării agricole colective și de stat lucrează astăzi alături de inginerii agronomi, inginerul zootehnist și în unele cazuri un specialist veterinar.

Numărul redus de cadre calificate și nivelul scăzut de dezvoltare a științei agricole din timpul regimului burghezo-moșieresc făceau ca recoltele medii obținute an de an de masele de țărani muncitori să fie extrem de reduse.

In vederea popularizării și generalizării cunoștințelor și metodelor înaintate în agricultură, în anii de după 23 August 1944, au luat naștere forme noi de pregătire a cadrelor pentru agricultură, izvorîte din cerințele producției. Astfel, cursurile de calificare pentru pregătirea cadrelor din gospodării colective și învățămîntul agrozootehnic și silvic de masă, au contribuit și contribuie în largă măsură la pătrunderea cunoștințelor tehnice în marea masă a muncitorilor de pe ogoare. Rezultatele lor se văd practic în sporirea an de an a producției agricole, în creșterea continuă a numărului de gospodării colective și în ridicarea nivelului cultural al satelor noastre.

Realizări importante au fost obținute și în asigurarea bazei materiale a unităților de învățămînt agricol și silvic. In cei 10 ani care s-au scurs de la reforma învățămîntului, învățămîntul agricol a primit numai pentru investiții peste 270.000.000 lei.

S-au construit în întregime Institutul agronomic „Nicolae Bălcescu"-București, Institutul agronomic „Prof. Ion Ionescu de la Brad" — din Iași, numeroase cămine studențești etc. S-au ridicat, de asemenea, școli noi, moderne, cum sînt Centrele școlare agricole din Turda, Roman-Trifești, Miniș, Tîrgșoru Nou; alte școli prin construcțiile noi adăugate și-au mărit capacitatea de școlarizare.

Gospodăriile didactico-experimentale și atelierele didactice au fost dezvoltate și întărite continuu, multe din ele constituind exemple de gospodărire și de producție. Pe lîngă o mai bună pregătire practică a elevilor și studenților, aceste gospodării și ateliere, prin producțiile mari obținute an de an, contribuie la o mai bună aprovizionare a populației cu produse agro-alimentare.

Fată de trecut, conținutul învățămîntului s-a schimbat fundamental, avînd la bază ideologia marxist-leninistă, fiind permanent și nemijlocit legat de realitățile producției, de ultimele cuceriri ale științei și tehnicii.

Incă de pe băncile facultăților și școlilor, studenții și elevii participă efectiv la procesul de producție desfășurînd în același timp și munca de cercetare științifică. Intre școlile și facultățile care pregătesc cadre pentru agricultură și unitățile productive din agricultură, s-au creat legături strînse. Ele colaborează permanent cu scopul de a pregăti cît mai bine cadrele atît de necesare agriculturii țării noastre în plin proces de transformare socialistă. Cadrele de specialiști din producție care sînt consultate permanent cu privire la conținutul învățămîntului, dau un prețios sprijin la îmbunătățirea acestuia. Noua școală agricolă a creat nu numai oameni bine pregătiți pe linie profesională ci și cadre educate în spiritul dragostei de patrie, cadre cu o temeinică educație comunistă, capabile să contribuie activ nu numai la pătrunderea tehnicii noi în agricultură, ci și la desfășurarea revoluției culturale din patria noastră.

Nu putem vorbi despre dezvoltarea învățămîntului agricol în ultimii 15 ani fără a aminti de sprijinul primit din partea științei agricole sovietice. Schimburile de experiență, literatura de specialitate, documentația tehnică, materialele biologice etc., reprezintă numai o parte din formele de sprijin primite în acest scop.

Realizările obținute de învățămîntul agricol din țara noastră după 23 August 1944, sînt un exemplu grăitor al grijii pe care o poartă partidul și guvernul științei și tehnicii agricole puse în slujba poporului.

Recentele măsuri adoptate de plenara C.C. al P.M.R. din 13-14 iulie sînt un imbold viu pentru toți lucrătorii, studenții și elevii din rețeaua de învățămînt agricol pentru a obține noi succese în muncă și a deveni cadre de nădejde necesare transformării socialiste a agriculturii din scumpa noastră patrie.

Muncă spornică pe ogoare

Cu 12 zile mai devreme

In cinstea zilei de 23 August, oamenii muncii de pe ogoarele raioanelor cooperativizate Huși și Murgeni au terminat treierișul cu 12 zile mai devreme decît anul trecut. O dată cu terminarea treierișului, gospodăriile agricole colective din raionul Huși, au livrat statului întreaga cantitate de grîu contractată în acest an. Mari cantități de grîu au fost livrate de gospodăriile colective din Stănciulești și Tîrzii. Aproape în întregime a livrat grîul și gospodăriile colective din raionul Murgeni.

Arături de vară

La adunarea populară care a avut loc acum cîteva zile în localul sfatului popular al comunei Zimbru, raionul Gurahonț, tovarășul Sandru Alexe, directorul căminului cultural a vorbit despre necesitatea executării arăturilor de vară. Hotărîți să pună în practică cele auzite și să obțină astfel recolte bogate țăranii muncitori din comună au sporit ritmul arăturilor. Pînă zilele trecute ei araseră 130 de hectare, față de numai 100 hectare cît prevedea planul.

Printre țăranii muncitori fruntași în această acțiune se numără Pavel Bisorca, Teodor Bisorca, Gheorghe Borlea și alții.

ALEXANDRU HERLAU
corespondent

★

Membrii gospodăriei colective „Grivița Roșie" din comuna Bogdănița, raionul Bîrlad, au îndeplinit și depășit planul arăturilor de vară. Gospodăria a avut de executat în cinstea celei de a 15-a aniversări a eliberării patriei, 50 ha. arături de vară. Pînă zilele trecute colectiviștii executaseră 55 ha., depășind astfel planul stabilit.

Arătura a fost făcută cu atelajele proprii ale gospodăriei.

Fruntași la această lucrare se numără colectiviștii Gh. Giurcanu (II), Vasile Mereuță, Ion Ciocîrlan, Ghiță Chercu și alții.

I. BOLEA
corespondent

Vrednicii mecanizatori din brigada IV-a de la S.M.T. Roman, regiunea Bacău, execută arături adînci de bună calitate la gospodăria colectivă din comuna Horia pe care o deservesc. Iată în fotografie, pe tractoristul Butnaru Gh. care își depășește cu regularitate norma la arat.

Și-au îndeplinit angajamentul luat

In întîmpinarea celei de a XV-a aniversări a eliberării patriei de sub jugul fascist, oamenii muncii de pe ogoarele raionului Salonta, au dobîndit noi succese în muncă. Luptînd pentru a răspunde cu cinste chemării partidului, ei au terminat treieratul păioaselor încă din ziua de 20 august 1959, scurtînd astfel, cu 10 zile perioada de treieriș din acest an.

Asigurînd condiții optime dezvoltării culturilor prin respectarea regulilor agrotehnice, rodul bogat al muncii depuse a răsplătit pe deplin străruința oamenilor harnici de pe ogoarele acestui raion. Față de anul trecut, producția de grîu din acest an a fost mai mare cu 51 la sută.

Recoltele obținute de sectorul socialist au depășit producțiile sectorului individual cu 810 kg. grîu la ha, cu 1 810 kg. orz la ha., cu 230 kg. ovăz la ha.

Fruntașe în obținerea de recolte sporite sînt: gospodăria colectivă „Viață Nouă" din comuna Tinca cu 2 250 kg. grîu la ha., gospodăria colectivă „Drumul Victoriei" din comuna Arpășel cu 3.800 kg. orz la ha., gospodăria colectivă „Steaua Roșie" din comuna Mădăraș cu 2.110 kg. ovăz la ha. și altele.

Aceste succese, pe lîngă faptul că au dat putință unităților socialiste din raion să vîndă statului cantități însemnate de cereale, au mărit și valoarea zilei-muncă. Astfel, pentru zilele-muncă efectuate, Maghiar Mihai din gospodăria agricolă colectivă „Partizanul Păcii" din comuna Sînnicolau Romîn, a primit 1.500 kg. grîu și 500 kg. orz, Matei Gheorghe din gospodăria colectivă „Tudor Vladimirescu" din comuna Roit a primit 1.300 kg. grîu și 500 kg. orz, Madarasz Adalbert din gospodăria colectivă „Viață Nouă" din comuna Tinca a primit 1.100 kg. grîu etc.

C. SLONOVSCHI
corespondent

SĂ GRĂBIM RITMUL MUNCILOR AGRICOLE

Cu toate că în ultima vreme au căzut ploi intermitente și averse în toate regiunile țării și mai ales în Transilvania și Banat, îngreunînd desfășurarea normală a muncilor pe ogoare, lucrările agricole au continuat în ritm sporit. Intre 13 și 20 august, adică în decurs de o săptămînă procentul la treierișul păioaselor a crescut de la 74 la 84 la sută.

Numeroase regiuni au terminat treierișul păioaselor

După datele existente la Ministerul Agriculturii și Silviculturii, treierișul păioaselor fusese terminat în regiunile Constanța, Galați și București pînă la 20 august. Pînă la data actuală treierișul poate fi considerat terminat și în regiunile Pitești, Ploești, Craiova și Iași. La 20 august, regiunea Pitești de exemplu, mai avea de treierat doar recolta de ovăz de pe 3.000 de hectare în raioanele de munte: Muscel, Argeș și Horezu. Cît privește treieratul grîului acesta este terminat și-n regiunea Bacău.

Merită subliniat faptul că unele regiuni — care se întind pe zone naturale diferite — au deplasat o parte de batoze din raioanele de cîmp, unde treierișul a fost terminat, în raioanele de munte. In felul acesta, a procedat, între altele, regiunea Craiova.

In unele regiuni ca Oradea, Cluj, Autonomă Maghiară, Hunedoara, Baia Mare, treierișul nu s-a desfășurat corespunzător cu posibilitățile existente. Organele agricole și de stat locale au datoria de a folosi în zilele și orele bune de lucru întreaga capacitate a batozelor.

Cît privește treieratul principalei cereale — grîul — acesta a fost terminat în gospodăriile agricole de stat și în gospodăriile agricole colective din absolut toate regiunile țării.

La arăturile de vară se puteau obține rezultate mai bune

Pînă la 20 august, pe întreaga țară se arase 60 la sută din suprafața planificată. Săptămîna trecută viteza zilnică din săptămîna anterioară a fost depășită cu circa 4.000 de ha. Deși a crescut față de perioada precedentă, viteza zilnică nu poate fi considerată satisfăcătoare decît în unele regiuni printre care și regiunea Galați, care și-a îndeplinit integral planul la arături. In regiuni ca Timișoara, Pitești, Ploești, Iași, Bacău, Craiova, Oradea și Constanța a existat un ritm scăzut la executarea arăturilor din cauză că nu s-au folosit integral mijloacele de lucru și în special atelajele.

Rezultate slabe la arături există și-n gospodăriile agricole de stat care pînă la 20 august araseră doar 77 la sută din suprafața planificată. Mult rămas în urmă e Trustul Gostat Timișoara, unde mai sînt de arat 50.000 de ha. De subliniat că jumătate din suprafața pe care o mai au de arat gospodăriile agricole de stat se află în regiunea Timișoara. De aceea este absolut necesar de a se lua măsuri energice și operative pentru ca rămînerea în urmă a Trustului Gostat Timișoara să fie lichidată chiar în această săptămînă.

S-a recoltat 6 la sută din sfecla de zahăr

Potrivit Hotărîrii plenarei C.C. al P.M.R. din noiembrie 1958, cultura sfeclei de zahăr a fost mult extinsă. Totodată printr-o agrotehnică superioară s-a asigurat în acest an și o producție mai mare la hectar. Recoltatul sfeclei de zahăr a început aproape în întreaga țară. Deocamdată în frunte se află regiunile din sudul țării: București, Craiova și Pitești cu 17, 13 și 12 la sută sfeclă recoltată. Pe întreaga țară s-a recoltat

(Continuare în pag. a 3-a)

IN RAIONUL BACĂU

Muncile agricole de vară se desfășoară din plin

Eforturile depuse de oamenii muncii de pe ogoarele raionului Bacău sînt concretizate prin producțiile mari dobîndite la hectar. Insămînțînd la timp optim sămînță selecționată în arături adînci făcute cu tractoarele S.M.T.-ului, administrînd îngrășăminte naturale și chimice, plivind păioasele de buruieni ori de cîte ori a fost nevoie, toate acestea au făcut ca producția de orz la gospodăria agricolă colectivă Bistrița, Chetriș și altele să fie în medie de 2.000—2.400 kg la hectar, iar la grîu, media la hectar să fie la gospodăriile agricole colective Răcăciuni, Lipova, Colonești între 1.800—2.000 kg.

In același timp cu treierișul, care este pe terminate, în miriștile eliberate de orz și grîu tractoarele trag brazde adînci. Pînă în prezent la gospodăriile agricole colective Satu Nou, Plopana, Chetriș etc., s-au efectuat arături de vară pe o suprafață de teren de peste 6.000 ha. Totodată la bazele de recepție din raion mulți țărani muncitori vin în fiecare zi să-și predea cerealele datorate către stat. Pînă mai zilele trecute se predaseră la bazele de recepție din raionul Bacău în contul contractărilor încheiate cu statul, uium și munci S.M.T. peste 2.700 tone orz și grîu.

S. CONSTANTIN
corespondent

Grîne livrate statului peste plan

Muncitorii din gospodăriile agricole de stat au întîmpinat cea de-a XV-a aniversare a eliberării țării noastre de sub jugul fascist cu depășirea planului anual de livrare a grîului și secarei cu 86.000 de tone. Cele mai mari depășiri au fost realizate de trusturile Timișoara, care a predat peste plan 34.000 de tone de grîu și secară și Craiova, aproape 17.000 de tone. Livrările de grîu continuă. Muncitorii s-au angajat să mai livreze însemnate cantități de grîu peste cele predate pînă acum. Depășirea planului anual se datorește producției bune de grîu obținute în acest an de către gospodăriile agricole de stat. După calculele preliminare, producția medie la hectar pe întreaga suprafață cultivată cu grîu și secară este de peste 1.670 de kg., multe gospodării depășind această producție.

Au terminat pregătirile pentru vinificație

„Omul gospodar își face vara sanie și iarna car". La tîlcul acestei zicale mă gîndeam, cînd l-am văzut pe dogarul Tică Marin, de la secția Leordeni a gospodăriei de stat din Ștefănești, raionul Topoloveni, păpurind o budană cît casa.

— Cum stai cu reparațiile? îl întreb.

— Sînt gata pentru campanie. Acum mai fac cîte-o revizie. Un cerc slăbit, o doagă trasă, o bucată de papură într-o gardină. Toate vasele noastre, cu o capacitate de 45 de vagoane pentru vin și de 20 de vagoane pentru țuică, sînt gata și le-am dat pe seama lui nea Gheorghe, răspunse dogarul, arătîndu-mi un bărbat înalt, care zîmbea. Era pivnicerul Gheorghe Năstase. Cu el am stat de vorbă în crama răcoroasă, în care butoaiele și cisternele de sticlă, cu vranele deschise, așteaptă să fie umplute. Pivnicerul Gheorghe Năstase are vreo 50 de ani și de 30 de ani e pivnicier; „dădaca vinului" cum își spune el glumind.

— Vinul are doi dușmani de moarte spune serios pivnicierul; murdăria și mucegaiul. In zadar vor munci viticultorii, sus în vie, dacă vasele și crama nu sînt lună. Cu apă clocotită, cu sodă și cu pucioasă, am făcut vasele și cisternele pahar, iar cu lapte cald de var am spoit, după cum vedeți, crama. Sus în sala de vinificație linurile, teascurile de mînă, presa continuă cu motor și toate celelalte unelte pentru campania de recoltare a strugurilor sînt gata. Vorbind, nea Gheorghe îmi arată linurile de scîndură albe ca zăpada.

In timp ce în cramă Gheorghe Năstase stă de strajă să nu pătrundă un fir de mucegai, în via pe rod, la care s-a terminat al 4-lea stropit, inginerul Bahrim Dumitru șeful secției, supraveghează prașila a treia.

Secția are 65 de hectare de vie nobilă pe rod, care va da, după calculele specialiștilor, peste 6.500 kg. la hectar. Via tînără de la Conteasca de 15 hectare, care a intrat anul acesta pe rod, va da și ea 1000 kg. peste plan. Lucrătorii secției Leordeni sînt în întrecere cu lucrătorii de la Ștefănești și ei se străduiesc ca via lor să fie cît mai bine lucrată și pregătirile de recoltare puse la punct.

— Ne-am pregătit temeinic, mi-a spus inginerul Bahrim. Tot utilajul pentru recoltare și vinificație e gata. Sîntem astfel organizați că putem începe campania în orice clipă. In lumina Hotărîrii plenarei C.C. al P.M.R. din 13—14 iulie cu privire la continua îmbunătățire a nivelului de trai a poporului muncitor, secția Leordeni și-a luat angajamentul să facă încă 200 mii lei economii peste plan și să dea peste plan 10 vagoane de struguri, 15 vagoane de fructe și 2 vagoane de furaje.

Convorbirea noastră a fost întreruptă de maistrul pomicol, brigadierul Octavian Marinescu.

— Iar vrea proptele, zise inginerul, cum îl văzu.

Marinescu era îngrijorat. Vorbea repede și arăta cu miinile, ca să-și completeze spusele.

— E prăpăd tovarășe, mi se adresă el. Cu cît cresc și se măresc prunele, cu atît se îndoaie crăcile mai tare. Am pus la Țigănești cîte 6—7 proptele la un prun. La Suseni la fel. Acum, aici la Leordeni, îmi mai trebuie un camion de proptele.

— Le-am trimis, sînt sus în livadă cu șeful brigadier Constantin Vasilică, du-te și dumneata acolo și supravegheați lucrarea, zise inginerul.

Marinescu a plecat glonț. După plecarea sa șeful secției a continuat.

— Noi am început să ne pregătim din vreme pentru strîngerea recoltei de struguri și fructe. La prune avem trei căi de valorificare. Pe cele care cad și sînt prea mici le facem țuică. O parte le adunăm și le valorificăm proaspete pe piață, iar o parte le uscăm în cele 3 cuptoare, care au o capacitate de uscare de 1.200 de kg. în 24 de ore, așa că nimic nu se va pierde din această bogată recoltă, ni-a asigurat șeful secției.

I. TERBESCU

Conferirea Ordinului Muncii clasa I-a gospodăriei agricole colective „Victoria" comuna Lenauheim, regiunea Timișoara

Inalta distincție-imbold la tot mai mari succese

Cu prilejul celei de a 15-a aniversări a eliberării Romîniei de sub jugul fascist, Prezidiul Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne a conferit înalte Ordine unor întreprinderi industriale care au contribuit în mod deosebit la dezvoltarea economiei naționale, precum și unor unități agricole socialiste care au obținut recolte bogate și au contribuit într-o măsură însemnată la transformarea socialistă a agriculturii. Astfel, s-a conferit ORDINUL MUNCII CLASA I-a gospodăriei de stat „Partizanul" din regiunea București, gospodăriei agricole colective „Victoria" din comuna Lenauheim, regiunea Timișoara și stațiunii de mașini și tractoare Cobadin, regiunea Constanța.

Inalta distincție conferită gospodăriei colective din Lenauheim, umple de bucurie inimile colectiviștilor din această comună bănățeană. Munca lor entuziastă de fiecare zi și rezultatele obținute de ei în întărirea și consolidarea gospodăriei, au fost într-adevăr succesele unor oameni noi, care traducînd în viață sarcinile trasate de partidul și guvernul nostru au demonstrat celorlalți țărani muncitori că drumul gospodăriei colective este drumul marilor recolte și al traiului tot mai îmbelșugat. In anul 1958, bunăoară, colectiviștii din Lenauheim, au obținut în medie, la grîu — 1.838 kg la ha, la orz de toamnă 2.905 kg la ha, la porumb 4.640 kg la ha, la floarea-soarelui 2.336 kg la ha, la sfecla de zahăr 37 535 kg la ha etc. Veniturile bănești ale gospodăriei s-au ridicat în anul trecut la 4.660.809, iar fondul de bază a crescut cu peste un milion, totalizînd 3.207.644 lei.

Luptînd cu succes, pentru obținerea unor producții vegetale și animale cît mai sporite, pentru dezvoltarea avutului obștesc, gospodăria colectivă din Lenauheim a putut repartiza membrilor însemnate cantități de cereale, alte produse și bani pentru zilele-muncă efectuate. In anul 1958, de pildă, valoarea unei zile-muncă a fost de 45,75 lei.

Gospodari iscusiți, colectiviștii din Lenauheim îmbină armonios ramurile de producție punînd un accent deosebit pe cultura cerealelor, creșterea animalelor și cultura plantelor tehnice. Organizarea muncii se bazează pe brigăzi complexe, iar cointeresarea materială a colectiviștilor este sporită prin aplicarea sistemului de retribuire a muncii nu numai după zilele-muncă, ci și după producția obținută.

Răspunzînd cu cinste ajutorului primit din partea clasei muncitoare — din partea partidului și guvernului — gospodăria a contractat și predat însemnate cantități de produse vegetale și animale. Pînă în prezent, pe baza contractelor încheiate în acest an, au fost livrate: 350.000 kg grîu, 39.905 kg carne, 118.728 litri de lapte, 1.232 kg lînă, iar la toamnă se va livra cantitatea de 250 000 kg porumb etc.

Conferirea înaltei distincții de către Prezidiul Marii Adunări Naționale, pentru rezultate deosebite în întărirea economico-organizatorică a gospodăriei și creșterea proprietății obștești, pentru obținerea de recolte bogate și sporirea efectivului de animale la suta de hectare, pentru contractarea și livrarea către stat a unor importante cantități de produse agricole, constituie un numai un prilej de mari bucurii, dar și de noi angajamente în lupta și munca colectiviștilor din Lenauheim pentru obținerea unor succese tot mai strălucite.

NOI OGOARE UNITE

In regiunea Timișoara

Intr-una din aceste zile ale lunii august, 105 familii de țărani muncitori întovărășiți din comuna Bara, satul Lăpușnic, raionul Lugoj, au semnat act pentru viață nouă, constituind o gospodărie colectivă, căreia i-au dat numele de „A 15-a aniversare a eliberării patriei noastre".

La sărbătoarea lor au fost și colectiviștii din Bodo, comună vecină cu satul Lăpușnic. De altfel, lăpușnicenii nu odată au vizitat gospodăria colectivă milionară din Bodo, unde au văzut cum rostuiesc vecinii lor munca, cum pămîntul îi răsplătește cu rod bogat.

— Ne-am convins cu ochii noștri de superioritatea muncii în gospodăria colectivă — a spus Domnosie Miclău, pe care adunarea generală l-a ales ca președinte al gospodăriei colective.

Cele 105 familii au adus laolaltă 492 de ha. de pămînt, 117 cai, 487 de oi, 80 de căruțe, 47 de pluguri și alt inventar agricol.

Și țăranii muncitori din satul Crivobara tot din raionul Lugoj s-au unit într-o gospodărie agricolă colectivă.

★

Sărbătoare de neuitat a fost duminică și la Vărădia, raionul Oravița. Aici s-a inaugurat cea de a treia gospodărie agricolă colectivă din comună. Vărădenii au dat numele gospodăriei lor de „23 August".

In noua gospodărie colectivă din Vărădia au intrat 163 de familii de țărani muncitori care au unit o suprafață de 864 de ha. La sărbătoarea inaugurării gospodăriei și-au dat concursul formațiile artistice ale căminelor culturale din Ticvaniul Mare, Cacova și altele.

EMILIA CULEA
corespondent

Consfătuirea muncitorilor și tehnicienilor din gostaturile regiunii București

In ziua de 26 august la Institutul de cercetări pentru mecanizarea și electrificarea agriculturii din Capitală, a avut loc o consfătuire la care au luat parte membri ai consiliilor din gospodăriile agricole de stat, mecanizatori fruntași din gostaturi și primii secretari ai comitetelor raionale de partid din regiunea București.

Participanții la consfătuire au analizat cum s-a desfășurat munca la cultura grîului în anul agricol 1958-1959 și care sînt rezervele pentru sporirea producției la această importantă cultură cerealieră. Ei au ajuns la concluzia că în anul 1960 gospodăriile de stat din regiunea București pot să dea o producție medie la hectar de cel puțin 2.500 de kg de grîu. In angajamentele individuale, luate în scris, multe gospodării de stat au prevăzut producții mult mai mari. Astfel, gospodăria de stat „Partizanul" s-a angajat să obțină 3.000 de kg la ha de pe o suprafață de aproape 4.000 de ha, iar gospodăria de stat „Mînăstirea" 3.500 kg la ha de pe circa 1.000 de ha. De remarcat că nici o gospodărie nu s-a angajat să obțină mai puțin de 2.500 de kg de grîu la ha.

In chemarea adresată gospodăriilor de stat din celelalte regiuni ale țării, gostaturile regiunii București arată că în sectorul agricol de stat se poate obține în anul 1960 o producție medie de grîu cu mult mai mare ca anul acesta, cu un preț de cost mult redus.

La consfătuire au luat cuvîntul tovarășii Alexandru Moghioroș, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Gheorghe Necula, membru supleant al C.C. al P.M.R., prim secretar al Comitetului de partid al regiunii București și Bucur Schiopu, adjunct al ministrului Agriculturii și Silviculturii, care au arătat rezervele de care dispun unitățile agricole de stat pentru sporirea producției de grîu. Punerea în valoare a acestor rezerve, mobilizarea și a celorlalte rezerve existente în unități, precum și hotărîrea colectivelor de muncă din gospodării de a lupta neobosit pentru sporirea producției de grîu, dau garanția că angajamentele luate vor deveni fapt împlinit.

★

Asupra lucrărilor consfătuirii vom reveni în numerele următoare.

DRUM DE LUMINĂ

...Arde soarele, înfigînd parcă suliţe de foc în drumul colbuit. Un om cu cămaşa zdrenţăită şi cu pantalonii numai petice s-a înhămat la o căruţă plină cu trifoi. Trage din răsputeri. I s-au umflat vinele gîtului. Chipul a căpătat culoarea racului fiert. Şiroaie de sudoare îi picură în ochi. Părul îi e năclăit... Se-mpiedică şi înjură cu obidă.

Un car îl ajunge din urmă. Milos, omul care mînă boii îl întreabă:

— Ce-ai păţit, măi Condac?

— A rupt hamul gloaba şi s-a dus dracului încolo... I-am spus administratorului, că nu-i de prins. Da' n-a voit s-asculte. M-a jurat de toţi dumnezeii. Acu' m-aşteaptă cu cravaşa-n mînă. Că mi-a zis să fiu înapoi într-o juma de ceas, cu trifoiul...

Omul a prins căruţa trasă de argat în urma carului său. Acum, boii urnesc două care, iar Condac merge pe-alături privind speriat în depărtare, spre Prigoreni, unde se zăreşte conacul moşierului Costică Teodorescu...

...Sudălmi, cravaşe peste obraji şi peste ochi, sînge şuroind din răni, culcuş pe paie mucegăite, zeamă de ceapă şi de usturoi, zile, luni, ani amari ca fierea...

Şi-a luat lumea-n cap argatul Condac. A schimbat stăpînii: moşierul Teodor Prisăcaru din satul Făcuţi, chiaburul Nicolae Mandache din satul Ulmi, chiaburul Dumitru Carbuz din Crasna...

Alte sudălmi, alte zdrenţe, alte coji de mălai tari ca piatra. Acasă, copii cu feţe supte. „Casă" un bordei vechi acoperit cu paie, cu o deschizătură în care e prinsă o băşică de porc, în loc de geam. Drept pantaloni, băieţii mai mărişori poartă în jurul trupului nişte bucăţi de saci...

...Mai bine de 15 ani a muncit aşa Petre Condac. De slab ce era, părea o umbră. Unii îl porecliseră „strigoiul"...

Numai rareori, în puţinele clipe de răgaz stătea de vorbă cu ceilalţi oameni, cu cîte un fierar, cu cîte un muncitor din vie.

Dragi îi erau dealurile din jurul Tîrgului Frumos, cu grînele coapte, legănîndu-se înfiorate în bătaia vîntului. Mult îi plăcea să umble prin vii toamna, să pipăie buricii grei de rouă, să simtă măcar în nări mireasma de poamă zdrobită sub teascuri ce răzbate dinspre crame.

Dar cine îi îngăduia să umble slobod? Cînd avea vreme oare? Caii cine să-i îngrijească? Lucerna cine s-o cosească?

— Cincisprezece ani am dormit abia cîteva ceasuri pe noapte. Mă culcam în grajduri pe la miezul nopţii, mă sculam cînd luceafărul încă străjuia pe boltă. Aşa că ziua de 23 August 1944 a însemnat pentru mine, deşteptarea la viaţa adevărată, la viaţa de om. Pînă atunci, duceam trai de cîrtiţă, de cîine, de asin, de orice, numai de om, nu...

...Îl ascult pe tov. Condac cum povesteşte. Mergem printre viile gospodăriei de stat Copou, coborîm poteci. Soarele mîngîie nucii răsfiraţi, ici, colo, daurează butoaiele ce se curăţă pe la cîte-o cramă, încăpăţiază deluşoarele de lădiţe descărcate adineauri dintr-un camion, care vor fi în scurtă vreme umplute cu struguri.

Îl ascult pe tov. Condac... Povestea vieţii lui e ca o carte deschisă la mijloc. Tot ce-i la stînga, îs pagini negre. Tot ce-i la dreapta, pagini pline de lumină, de avînt. Dincoace, argatul de eri, a devenit cu totul altcineva.

Iată-l lucrînd ca activist pe tărîmul obştesc doi ani la rînd, cutreierînd satele din regiunea Iaşi, stînd de vorbă cu oamenii, arătîndu-le drumul spre viitor. Iată-l în altă muncă, în gospodăria de stat Bucium. În 1949, viile erau aci paragină, aşa cum le lăsaseră boierii. N-avea odihnă Condac. Împreună cu tovarăşii din conducerea gospodăriei muncea cu sîrg, îi îndruma pe oameni, alerga din secţie în secţie. Dar suferinţele anilor îl ajunseseră din urmă. În 1956 se îmbolnăvi. Trebui să-şi schimbe munca. Şi începu atunci să înveţe cu sîrg, cu patimă. Învăţă temeinic tainele vinificaţiei. Mîinile lui care ani de zile nu mîngîiaseră decît boturile cailor şi boulenilor, cozile secerei şi ale coasei — acum, în laboratorul gospodăriei, umblau pe eprubete cu fermenţi selecţionaţi, pe maşini moderne care presează struguri, pe furtunuri şi căzi de sticlă.

Aşa a devenit tov. Condac, fruntaş în muncă la gospodăria de stat Copou, cel mai bun maistru de vinificaţie. Vinurile produse sub îngrijirea lui sînt trimise la export şi apreciate cu cele mai de seamă distincţii la concursurile organizate pe regiune.

Îl întreb pe tov. Condac din partea cui a primit cel mai mare sprijin pentru a se sălta la lumină, a citi cum trebuie, a deslusi marile prefaceri ale vremii, a ajunge ca el însuşi să înveţe pe alţii?

Răspunsul e prompt, categoric, în el răsună din adîncul inimii şi dragoste şi recunoştinţă:

— Partidul. Chiar din anul 1944, cînd fascismul a fost zdrobit, am devenit membru de partid. Aci mi-am făcut şcoala cea adevărată, de aci mi-am primit lumina.

..Dar viaţa familiei, tov. Condac?

În apropiere de sediul gospodăriei de stat Copou, de vreun an şi ceva, drumul pietros a fost asfaltat. Aci, au răsărit pe stînga o mulţime de case noi, cu acoperişurile roşii, construite în sistemul vilelor, case electrificate, din care răzbate cîte o melodie de la aparatele de radio. Una dintre ele este a familiei fostului argat Condac.

Iar feciorii, cei care umblau în cîte un petec de sac, încinşi la mijloc cu funie de tei?

Unul este ofiţer. Altul e şeful laboratorului fotografic la Institutul Politehnic din Iaşi. Al treilea este artist la Teatrul Naţional din Iaşi; al patrulea mecanic de utilaje la Fabrica chimică din Săvineşti-Piatra Neamţ.

Toţi au învăţat în ultimii 5—6 ani cu burse, bucurîndu-se din plin de marile avantaje pe care partidul şi guvernul le acordă celor sîrguincioşi la învăţătură.

Îl întreb pe tov. Condac:

— Ce s-ar fi întîmplat dacă n-ar fi fost „23 August 1944"?

Priveşte îngîndurat în podea şi într-un tîrziu răspunde:

— Ar fi rămas argaţi cum am fost eu odinioară... Dar asta a trecut ca un vis urît de care totuşi nu pot să nu-mi aduc aminte...

AL. RAICU

Viaţa Mariei Năstase a fost salvată

Intr-o noapte tîrzie din vara aceasta, Maria lui Aurel Năstase din satul Dagîţa, raionul Negreşti, a căzut bolnavă la pat. Afară plouase de multe zile. drumurile erau desfundate.

Cei din casa bolnavei erau foarte îngrijoraţi de febra care cuprindea trupul tinerei femei. Soţul Mariei, Aurel plecă în grabă după doctorul Octavian Palade, care locuieşte în celălalt capăt de sat.

Infruntînd ploaia rece, străbătînd anevoie drumul, doctorul Palade, ajunse într-un tîrziu la locuinţa bolnavei. Intervenţia lui a fost salvatoare. A plecat de acolo abia în zorii zilei, cînd s-a convins că sănătatea Mariei Năstase nu mai este în pericol.

Acesta nu este singurul caz pe care doctorul Palade, pătruns de însemnătatea deosebită a misiunii sale, l-a rezolvat cu bine. El a venit oricînd, pe orice vreme, şi la orice oră din zi şi noapte, atunci cînd a fost chemat de cei suferinzi.

Numele lui este rostit cu respect şi recunoştinţă de către oameni ca Natalia Ureche, Elena I. Maftei, C. Ifrim, Elena Lungu, Tiberiu D. Spătărescu şi de mulţi alţi locuitori ai comunelor Dagîţa şi Pînceşti din raionul Negreşti.

ION TRIFAN
corespondent

INFORMAŢIE

Joi, 27 august a.c., la Ministerul Agriculturii şi Silviculturii s-au deschis lucrările celui de al XI-lea Congres internaţional al creşterii şi calificării calului. La acest congres participă delegaţi din Uniunea Sovietică, R. P. Bulgară, R. P. Ungară, R. P. Polonă, R. Cehoslovacă, R. P. Chineză, R. D. Germană.

Lucrările congresului durează cîteva zile, după care delegaţii vor vizita diferite crescătorii pentru creşterea calului din ţara noastră.

TINEREŢE fără BĂTRÎNEŢE...

De cîteva zile, pe strada Lipscani din Bucureşti, în faţa Teatrului C.C.S. e o animaţie neobişnuită. Stagiunea teatrală încă n-a început şi totuşi „n-aveţi un bilet în plus?". Alte întrebări dezvăluie preferinţe: „Cînd intră Clujul? Dar Constanţa?". „Nu ştiţi, a venit şi Corul bărbătesc din Almaş?".

★

In unduiri de lebădă intră-n scenă dansatoarele casei de cultură Constanţa... Aplauze... Un băiat şi o fetiţă din Doh, regiunea Oradea, mici ca nişte figurine, dansează îndrăcit... Aplauze... Plin de vigoare, ocupînd toată scena teatrului, corul bărbătesc al căminului cultural din Almaş atrage valuri, valuri, ropote de aplauze. Se aplaudă la ivirea artiştilor în scenă, în timpul spectacolului, după.

Asistăm la un adevărat concurs al frumosului. Costumele din dimie înflorate ale oltencelor, alternează cu cele încărcate de fluturaşi sclipitori şi panglici ale dansatoarelor germane din Bistriţa.

Frumosul desfată nu numai ochiul. O fată de statură mică, saltă te miri cum, spre înălţimi ditamai tulnic. E Victoria Coroi din comuna Avram Iancu, raionul Cîmpeni. Din instrumentul acesta simplu, se revarsă freamătul unei inimi omeneşti. Transfigurată, Victoria cîntă „Chemarea drăguţului", „Doina Godeanului"...

Dintr-o coajă de mesteacăn, doar de cîţiva centimetri Alexandru Rusu din Tîrlişina, raionul Beclean, „îi zice" o Doină şi o Invîrtită, oprind respiraţia unei săli arhipline.

Fiecare dintre artiştii amatori, ţărani sau muncitori, aleşi în finala celui de al 5-lea Concurs se străduiesc cu rară pasiune să aducă în cîntec şi joc ceva din frumuseţile regiunii din care vin, ceva din necuprinsul tezaur al creaţiei populare.

E peste putinţă să-i amintesc pe toţi. Sînt peste 6.400. Ceea ce vreau să subliniez cu deosebire este că finala acestui concurs afirmă cu putere transformările uriaşe ce se petrec pe tot cuprinsul ţării. Nu numai ca artişti amatori, ci mai ales ca oameni care lucrează nemijlocit în producţie dansatorii, membrii brigăzilor artistice de agitaţie, cîntăreţii din echipele de amatori participă nemijlocit la aceste transformări.

..Prezentatorul anunţă: Urmează acum brigada artistică de agitaţie a căminului cultural din comuna Sîntana, raionul Criş.

Cine n-a auzit de gospodăria colectivă milionară din Sîntana? Toţi membrii brigăzii sînt colectivişti.

Am urmărit cu atenţie încordată, ca toţi spectatorii de altfel, programul brigăzii. E un exemplu de felul cum se duce munca politică pentru transformarea socialistă a agriculturii.

Pe scenă în stînga, colectivişti — vreo 10. In dreapta, 4 „individuali". Eroii încing discuţii aprinse, punctate din loc în loc de fragmente ale unui cîntec, de glume.

„Pămîntul vostru dă mai mult pentru că sînteţi norocoşi" — zice un individual. Colectiviştii rîd. In vers sprinten îşi exprimă „norocul". Au arat pămîntul la vreme, l-au îngrăşat. Au aruncat în brazdă, numai sămînţă de soi. „Pe cînd voi?"

Pe scenă apare o paparudă însoţită de un grup gălăgios de copii. Rîsete.

Individualii nu se lasă: „Aţi luat anul trecut trei milioane de lei, dar două le-aţi cheltuit".

Colectiviştii recunosc că aşa e. Doi tineri aduc un tablou. Deslusim acoperişul roşu al unor construcţii în miniatură: grajduri pentru vaci, magazii, o îngrăşătorie pentru două mii de porci. Se vede şi o clădire construită sistem vilă: e casa de odihnă construită de gospodărie pentru membrii săi. Cei 4 individuali sînt din ce în ce mai încurcaţi. Vor să afle totuşi ce-i acela fond de bază, şi de ce trebuie sporit. Asistăm la o lecţie romanţată. Intr-un dans lent 10 tineri poartă fiecare cîte un panou rotund. Pe primul panou, cel mai mic, scrie: 1950 — 46.000 de lei. Atît era la înfiinţare fondul de bază. Panourile sînt din ce în ce mai mari. Fondul de bază a ajuns în 1958 la peste 5.268.000 lei. Pe ultimul panou sînt scrise cu litere roşii cifrele: 1959 — peste 8.000.000 lei. Atît va fi fondul de bază al gospodăriei la sfîrşitul anului acesta. Individualii sînt aproape „biruiţi". „Dar leneşi n-aveţi?" mai încearcă ei. „Cum să nu! Iată o ghicitoare: „Nu răreşte sfeclele, că-l prăjeşte soarele" — Cine e?" Toţi rîd. Gheorghe Motea sau cum i se spune — „Ghiţă — muncă grea!"

Dar de-al ca Ghiţă sînt doar cîţiva. Pe cînd fruntaşi.... Pavel Roman, Anton Müler — brigada aminteşte vreo 20. Ei fac fala gospodăriei.

Pînă la urmă, unul dintre individuali, cel mai în vîrstă, scoate cererea, rugînd să fie primit şi el în gospodărie. Toţi rîd în hohote: bătrînul purta de 3 luni la el cererea de intrare în gospodărie. Intîlnirea cu colectiviştii l-a convins. Se înţelege că nici ceilalţi 3 n-au vrut să mai rămînă de o parte.

In ropote de aplauze colectiviştii din Sîntana s-au retras făcînd loc dansatorilor echipei de dansuri din Negreşti, fluieraşilor din Reghin, dansatorilor sîrbi din Moldova Nouă.

Cine dintre cei 6.400 de finalişti vor fi primii?

Juriul concursului format din specialişti de frunte ai mişcării artistice va hotărî.

De pe acum este însă limpede că finala celui de al V-lea Concurs al echipelor artistice de amatori a fost un mare succes al mişcării culturale din ţara noastră.

T. OPREA

Iată un aspect care poate fi văzut în tot mai multe sate din ţara noastră. Pe locuri unde altădata erau cocioabe ori terenuri virane, o uliţă întreagă, cu case mîndre de zid, a apărut ca din pămînt în ultimii ani în comuna Fîntînele, raionul Singiorgiul de Pădure. Ale cui sînt casele noi de pe această nouă uliţă? Toate aparţin colectiviştilor din comună care. dezvoltînd multilateral gospodăria colectivă, au obţinut an de an venituri tot mai mari

Ca urmare a măsurilor luate de partid

Sporeşte şi mai mult schimbul de mărfuri între sat şi oraş

Reducerea preţurilor de vînzare la peste 2.600 de sortimente de produse industriale şi alimentare s-a făcut simţită în bugetul fiecărei familii, care, cu aceeaşi bani, poate cumpăra mai mult. Datorită acestui fapt a sporit simţitor volumul vînzărilor. Reducerea de preţuri a stimulat vînzările şi în ceea ce priveşte valoarea lor.

In primele 2 zile după reducere au crescut concomitent atît volumul cît şi valoarea vînzărilor. In zilele următoare creşterea a continuat. In acest sens se pot da numeroase exemple. Magazinele cooperativei Gîngeova din raionul Bechet au vîndut în perioada 10-12 august mărfuri ce depăşeau cu 5.000 de lei valoarea mărfurilor vîndute între 6 şi 8 august. Valoarea mărfurilor vîndute în zilele de 13 şi 14 august a depăşit valoarea vînzărilor din 6—8 august cu peste 8.000 de lei. În raionul Corabia, valoarea vînzărilor de mărfuri industriale prin cooperative a crescut cu circa 38.000 de lei în primele 2 zile după reducerea preţurilor şi cu peste 100.000 de lei în următoarele două zile. In regiunea Cluj, vînzarea din zilele de 10—12 august a depăşit cu 800.000 lei valoarea mărfurilor desfăcute la sate în perioada 6—8 august.

Creşterea salariilor şi a pensiilor, reducerea de preţuri, cît şi înlesnirile pe care le au cei care cumpără mărfuri în rate au dus la o simţitoare sporire a vînzărilor cu plata în rate. Muncitorii staţiunilor de maşini şi tractoare şi ai gospodăriilor agricole de stat din regiunea Bacău au cumpărat între 10 şi 14 august cu 250 la sută mai multe mărfuri în rate decît în ultimele patru zile dinaintea reducerii. Este semnificativ că după reducerea de preţuri cererea consumatorilor se îndreaptă mai ales către aparate de radio şi televizoare, frigidere şi maşini de spălat electrice etc.

In zilele imediat următoare reducerii de preţuri s-a intensificat şi predarea cerealelor şi a celorlalte produse agricole contractate de cooperaţie cu ţăranii muncitori şi cu gospodăriile colective. Rezultate de seamă s-au obţinut în regiunea Craiova, unde numai în zece zile au intrat în bazele de recepţie 12.000 de tone de grîu şi în Banat unde timp de o săptămînă s-au predat statului 15.000 de tone de grîu contractat. Trebuie spus însă că din cauza unor defecţiuni organizatorice, în unele regiuni există un decalaj între treieriş şi livrarea grîului contractat. In regiunea Iaşi, decalajul este de 7 la sută, în regiunea Bacău de 12,8 la sută.

Predarea cerealelor trebuie grăbită, deoarece bazele de recepţie vor fi în curînd solicitate să treacă la preluarea produselor agricole de toamnă. In regiunea Bucureşti, ele au făcut deja primele preluări de floarea-soarelui, iar în curînd se va trece şi la preluarea porumbului.

Mai mult ca în alţi ani, cooperativele acordă atenţia cuvenită preluării plantelor medicinale, atît a celor cultivate cît şi a celor provenite din flora spontană. Intreprinderea de plante medicinale Brăila a preluat pînă în prezent 131 de tone de muştar şi 432 de tone de coreandru. Gospodării colective, ca cele din Basarabi, Ciocîrlia de Jos şi Ciobăniţa, regiunea Constanţa şi Plopu, Filipeşti şi Urleasca, regiunea Galaţi sînt printre unităţile fruntaşe pe ţară la cultivarea şi predarea de plante medicinale.

In valorificarea plantelor medicinale din flora spontană au obţinut bune rezultate oamenii muncii din satele regiunilor Stalin, Autonomă Maghiară, Ploeşti, Craiova, Cluj. In regiunea Cluj, de pildă, se achiziţionaseră pînă nu de mult 11.000 de kg. de frunze de mesteacăn, circa 12.000 de kg de urzică, peste 26.000 de kg. de roscuţă de primăvară, peste 6.000 de kg de vîsc.

Paralel cu intensificarea schimbului de mărfuri între sat şi oraş, cooperaţia de consum a obţinut rezultate îmbucurătoare şi în privinţa muncii sale interne, în obţinerea de economii, în construirea a numeroase localuri de magazine etc. In ultima vreme, în regiunea Iaşi au fost date în folosinţă — în localuri noi sau complet refăcute — peste 30 de unităţi de desfacere. Numărul unităţilor înfiinţate în regiunea Oradea în clădiri noi se ridică la 24. In afara unităţilor de desfacere, a laboratoarelor pentru produse de cofetărie etc., cooperaţia de consum din regiunea Timişoara a construit şi un depozit modern de mărfuri cu o capacitate de 50 de vagoane. De remarcat că la construirea obiectivelor au contribuit prin muncă voluntară zeci de mii de cooperatori, fapt ce a contribuit la obţinerea de mari economii.

Succesele cooperaţiei de consum în lărgirea schimbului de produse între sat şi oraş cît şi în viaţa sa internă sînt una din multele urmări pe care le are traducerea în viaţă a recentelor măsuri luate de partid pentru ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii.

ÎN LUPTA PENTRU ECONOMII

Au fost descoperite şi puse în valoare mari rezerve

AUGUSTIN CENAN
preşedintele comitetului de instituţie din Ministerul Agriculturii şi Silviculturii

Traducerea în viaţă a prevederilor hotărîrii plenarei C.C. al P.M.R. din 26—28 noiembrie 1958 a fost şi este o preocupare permanentă a organelor sindicale din cadrul Ministerului Agriculturii şi Silviculturii. Spre deosebire de anii trecuţi, în acest an activul sindical s-a preocupat mai mult de mobilizarea membrilor de sindicat la îndeplinirea sarcinilor profesionale ce au stat în faţa ministerului precum şi a unităţilor sale centrale. De asemenea, activul sindical, îndrumat tot timpul de organizaţiile de bază ale partidului din minister, a sprijinit conducerile administrative la înfăptuirea măsurilor tehnico-organizatorice stabilite.

Multă vreme a fost frămîntată în cadrul comitetului nostru de instituţie, problema posibilităţilor de a antrena în mod concret salariaţii la gospodărirea cît mai justă a fondurilor şi mijloacelor care le sînt puse la dispoziţie, atît pentru unităţile exterioare cît şi pentru nevoile direcţiilor respective. Chemarea celor 8 întreprinderi din Capitală privind realizarea de economii a constituit un imbold deosebit în muncă. După o analiză amănunţită, comitetul de partid, a trecut la îndrumarea şi sprijinirea comitetului de instituţie şi a organelor administrative pentru a studia posibilităţile fiecărui loc de muncă în parte şi a stabili în mod concret sursele care pot duce la realizarea de economii. Astfel a început preocuparea permanentă în găsirea izvoarelor de economii. Rezultatele obţinute pînă zilele acestea ne-au dovedit că şi lucrătorii din aparatul central pot aduce o contribuţie importantă la înfăptuirea acestei acţiuni patriotice. Bunăoară, lucrătorii direcţiei generale de aprovizionare şi desfacere au realizat în semestrul întîi al acestui an economii de peste 82.000 lei, cei de la direcţia administrativă 374.000 de lei. Multe economii au fost realizate în cadrul acestei direcţii prin recondiţionarea unor piese de garaj, repararea maşinilor, micşorarea cheltuielilor de regie etc., care au adus economii de peste 96.000 lei.

Acţiunea pornită a fost îmbrăţişată cu multă căldură de către majoritatea lucrătorilor noştri precum şi de către conducerile direcţiilor din minister care nu s-au limitat numai la a face mai puţine cheltuieli în centrală, ci au trecut la gospodărirea în mod mai chibzuit a fondurilor puse la dispoziţie pentru exterior. Astfel, lucrătorii din cadrul direcţiei generale de îmbunătăţiri funciare, de la direcţia tehnico-ştiinţifică, Departamentul Gostat etc., au adus multe îmbunătăţiri la unele proiecte, ceea ce a făcut să scadă cheltuielile de execuţie şi totodată să crească economiile. Asemenea exemple sînt la majoritatea direcţiilor şi unităţilor centrale ale ministerului.

Dezbaterea documentelor plenarei C.C. al P.M.R. din 13—14 iulie a.c., a constituit totodată şi o analiză mai profundă a situaţiei economiilor precum şi a posibilităţilor de a găsi noi rezerve pentru îndeplinirea şi depăşirea angajamentelor luate. De exemplu, lucrătorii de la Institutul de studii şi proiectări agricole, care îşi luaseră anterior angajamentul de a realiza economii în valoare de 154.000 lei, în urma prelucrării documentelor plenarei C.C. al P.M.R., au hotărît să obţină pînă la sfîrşitul anului economii în valoare de 200.000 lei. Trebuie subliniat că numai în semestrul întîi al acestui an, la Institutul de proiectări se realizaseră economii în valoare de 101.491 lei.

Experienţa dobîndită pînă acum în obţinerea de economii a dus la constituirea de colective cu caracter permanent pe lîngă comitetele de secţie, care să urmărească şi să analizeze cum se desfăşoară munca în această direcţie. Ele au ajuns la concluzia că pînă la sfîrşitul anului se pot realiza economii de peste 4.800.000 lei. In urma verificării făcută la cîteva unităţi de către membrii comitetului de instituţie s-a constatat că există posibilităţi ca angajamentele luate să fie cu mult depăşite. Astfel, numai la direcţia administrativă, centrala farmaceutică zoo-veterinară şi la D.G.G.O.T., s-au realizat, pînă în preajma lui 23 August economii de aproape 600.000 lei.

In prezent problema principală care se pune în faţa organelor sindicale şi administrative, este de a organiza cît mai bine evidenţa realizării economiilor, şi de a se preocupa încontinuu pentru găsirea de noi rezerve în această direcţie. Cu sprijinul şi sub îndrumarea comitetului de partid, organele sindicale şi administrative din cadrul Ministerului Agriculturii şi Silviculturii vor mobiliza pe toţi lucrătorii pentru îndeplinirea sarcinilor puse de partid şi guvern în faţa sectorului agricol şi silvic în vederea extinderii acestei iniţiative şi la celelalte instituţii care sînt subordonate unităţilor noastre centrale.

ÎNSEMNĂRI

Uliţi largi

In aparenţă o ştire dintre cele obişnuite. Ţăranii muncitori din Mărtineşti, regiunea Galaţi, au lărgit uliţele satului cu 2 metri.

Il rog pe cititorul acestor rînduri, care cunoaşte mai puţin viaţa satului să stea de vorbă cu un jurist. Se va convinge atunci că ştirea venită din Mărtineşti nu e chiar atît de obişnuită. Ani de-a rîndul, uneori generaţii întregi, oamenii, lipsiţi fiind de pămînt, s-au duşmănit de moarte pentru o bucată de loc.

Nu cred că există sat în care să nu se fi petrecut măcar o întîmplare tragică, de cele mai multe ori, din cauza unei singure brazde. Neputincios în faţa moşierului atotputernic care nu se încurca cu cîţiva ari ci îi lua tot pogonul, ţăranul cu o casă de copii şi cu 2—3 fîşii de pămînt, încerca răzbunare, de multe ori nemeritată, pe vecinul înglodat ca şi el în nenumărate lipsuri.

Şi acum, ţăranii din Mărtineşti, toţi colectivişti, au dat din propriile lor curţi pentru lărgirea uliţelor. Cei de pe stînga un metru, cei de pe dreapta la fel. Iniţiativa nu sfatul popular a avut-o. Nici măcar nu se ştie cine. Destul că în numai două zile după această hotărîre, luată bineînţeles într-o adunare cu toată lumea, uliţele pe care abia încăpeau două care unul lîngă altul, s-au lărgit aproape dublu.

„Acum respirăm mai în voie" — spun oamenii. Se referă oare numai la şosea?...

O căsuţă şi un loc viran

Lîngă biserică, la umbra ei, se află o casă mică.

Pe peretele căsuţei lîngă icoana unui Crist răstignit se afla o tăbliţă: „Postul de jandarmi — Comuna Traian — judeţul Romanaţi".

Şeful postului era şi comandant al grupei de premilitari. După ce în fiecare duminică dimineaţă îşi lua „pe inima goală" porţia de ţuică, jandarmul ducea tinerii din subordine la slujba religioasă.

Veneau puţini. Pentru nesupuşi, programul era acelaşi. Cam vreo 100 de culcări pe locul viran de lîngă post, exerciţii de împuşcat soarele cu puşca, şi încă cu una de lemn. o zi de arest şi 3 zile de serviciu la distrugerea cuiburilor de cioară.

Aproape în fiecare săptămînă, Buruiană, acum vicepreşedintele gospodăriei colective din sat — care-mi povesteşte — se căţăra, din ordin, prin salcîmi să culeagă ouăle ciorilor.

Dar postul de jandarmi s-a dus cu jandarmi cu tot. In căsuţă se află grădiniţa de copii a locuitorilor satului. Cît priveşte locul viran de alături, cu 3 ani în urmă s-a construit aci un cămin cultural cu sală de spectacole pentru 300 de persoane, bibliotecă cu 5.400 de volume.

M. O.

ŞI-AU ÎNDEPLINIT ANGAJAMENTELE ÎNCHEIATE

Cu toate condiţiile de climă nefavorabile, anul acesta numeroase gospodării colective din raionul Feteşti au obţinut recolte bune de grîu. Gospodăria colectivă din Ogoarele, de exemplu a obţinut de pe aproape 400 ha. o recoltă de 1.631 kg. la hectar, iar pe 50 hectare 2.764 kg. la hectar. Producţii asemănătoare au dobîndit şi gospodăriile colective din satul Gura Văii — comuna Sudiţi, cea din Perişoru, cea din Săveni etc.

Prima gospodărie colectivă din raion care a predat la baza de recepţie cantităţile de cereale datorate statului a fost cea din Feteşti-gară.

Această unitate a predat întîi 166 de tone, din care 86 de tone plata tuturor muncilor efectuate de S.M.T. din toamna trecută pînă acum, iar 80 de tone contractate cu statul. In adunarea generală, colectiviştii din Feteşti-gară au hotărît să mai vîndă statului la preţ de achiziţii încă 22 de tone, cantitate ce de asemenea, a fost predată la baza de recepţie.

Merită să fie subliniat şi faptul că alte 9 gospodării colective din raion au terminat predarea cerealelor contractate cu statul. De exemplu, gospodăria colectivă din Săveni a predat 840 de tone, cea din Şocariciu 580 de tone, cea din Jegălia 500 de tone, cea din Sudiţi 500 de tone etc.

AL. ION

Laboranta Sîrbu Bucura de la baza de recepţie din Mărăşeşti la cu sonda probe din grîul adus de colectiviştii din Pădureni, regiunea Galaţi, care în acest an au obţinut o recoltă medie de 1.800 kg la hectar. Colectiviştii au predat întreaga cantitate de grîu — 2,5 vagoane — pe care au avut-o contractată cu statul.

Premianţi ai celui de al V-lea concurs al formaţiilor artistice de amatori

CORURI ALE CĂMINELOR CULTURALE

PREMIUL I — Domneşti (reg. Piteşti); PREMIUL II — Sălişte (reg. Stalin); PREMIUL III — Nocrich (reg. Stalin) şi Poiana (reg. Hunedoara); MENŢIUNI: — Călineşti (reg. Piteşti); Almaş (reg. Oradea); Drăgăneşti (reg. Bacău).

ORCHESTRE ALE CĂMINELOR CULTURALE

PREMIUL I. — Trişcarii din Leşu (reg. Cluj); PREMIUL II — Fluieraşii din Valdeeni (reg. Piteşti); PREMIUL III — Cimpoierii din Perieni (reg. Iaşi) şi Taraful din Crăcăoani (reg. Bacău). MENŢIUNI. Fluieraşii din Cătina (reg. Ploeşti); Ţibulcarii din Lunca (reg. Constanţa); Taraful din Băleşti (reg. Craiova).

FANFARE ALE CĂMINELOR CULTURALE

PREMIUL I — Topolovăţul Mare (reg. Timişoara); PREMIUL II — Neustadt (reg. Stalin); PREMIUL III — Mănoiu (reg. Iaşi).

SOLIŞTI VOCALI AI CĂMINELOR CULTURALE

PREMIUL I — Mărioara Precup Leşu, (reg. Cluj); PREMIUL II — Cati Cîrţoiu — Băleşti (reg. Craiova); PREMIUL III — Nada Dabici — Sînmartinul sîrbesc (reg. Timişoara) şi Nicoliţa Vasilicoiu — Ţuglui (reg. Craiova); MENŢIUNI: Monica Adamescu — Marca (reg. Timişoara).

SOLIŞTI INSTRUMENTALI AI CĂMINELOR CULTURALE

PREMIUL I — Petre Popescu (fluier) — comuna Mărunţiş (reg. Ploeşti); PREMIUL II — Victoria Coroi (tulnic) — comuna Avram Iancu (reg. Cluj); PREMIUL III — Ion Sasu (fluier) — comuna Mag (reg. Stalin) şi Tudor Trăistaru (fluier şi ocarină) — comuna Băneasa (reg. Bucureşti); MENŢIUNI: Emil Ţaţără (acordeon) — comuna Mînăstirea (reg. Bucureşti).

BRIGĂZI ARTISTICE DE AGITAŢIE ALE CĂMINELOR CULTURALE

PREMIUL I — Brigada artistică de agitaţie a colţului roşu al gospodăriei colective din Sîntana (reg. Oradea); PREMIUL II — Brigada artistică de agitaţie a colţului roşu al gospodăriei colective din Răcăciuni (reg. Bacău); PREMIUL III — Brigada artistică de agitaţie a colţului roşu al gospodăriei colective Frunzaru (reg. Piteşti) şi brigada artistică de agitaţie a căminului cultural din Popeşti Leordeni (reg. Bucureşti). MENŢIUNI: Căminul cultural Potlogi (reg. Bucureşti); Colţul roşu al G.A.C. „Scînteia" din Insurăţei (reg. Galaţi); Colţul roşu al G.A.C. Corlăteşti (reg. Craiova); Căminul cultural Mocira, (reg. Baia Mare).

ECHIPE DE DANSURI ALE CĂMINELOR CULTURALE

PREMIUL I Flămînzi (reg. Iaşi); PREMIUL II — Căptîna (reg. Stalin); Dăişoara (reg. Stalin); Sîmbriaşi (Reg. Autonomă Maghiară) PREMIUL III — Jitia (reg. Ploeşti); Lueriu (R.A.M.); Ţigăneşti (reg. Bucureşti); Doh (reg. Oradea). MENŢIUNI: Frumoasa (reg. Bucureşti); Bicaz (reg. Baia Mare); Socol (reg. Timişoara).

Viața nouă a colectiviștilor din comuna noastră

Colectivizarea completă a agriculturii în comuna Cîrja, raionul Murgeni, a adus, și era firesc să aducă, mari schimbări în viața membrilor colectiviști, atît din punct de vedere cultural cît și material.

La un an după înființare, în anul 1952, a gospodăriei agricole colective viața membrilor colectiviști a început să devină mai ușoară; pentru ei a dispărut grija zilei de mîine. Rezultatele de la an la an tot mai bune obținute de gospodăria colectivă, au făcut ca în anul 1957 toți țăranii muncitori cu gospodărie individuală din sat să devină colectiviști.

Inainte de a fi colectiviști, țăranii muncitori de la noi își ridicau case nu prea arătoase, toate acoperite cu stuf. In ultimii ani acest lucru nu se mai întîmplă. Oamenii își durează case încăpătoare, acoperite cu țiglă sau tablă. Putem aminti și alte semne înnoitoare.

Pînă în anul 1952, biblioteca era instalată într-un local necorespunzător, într-o fostă circiumă chiaburească. Astăzi biblioteca avînd 3.077 de volume este instalată în centrul comunei în localul căminului cultural construit prin contribuție voluntară în anul 1958. In primele 6 luni ale acestui an, au primit cărți de aici 636 cititori.

Colectiviștii își cumpără tot mai multe biciclete, numărul lor ajungînd la 47 în 1959 față de 5 biciclete în 1957.

In multe case „mobila" se reducea în trecut la paturi, mese și dulapuri primitive. In anii 1958-1959 și-au cumpărat mobilă nouă, colectiviștii Mihai Neculai, Zaharia Chirică, Constantin Năstase, Vasile Selariu, Onose Toader și mulți alții.

O moștenire grea și rușinoasă de la vechiul regim era neștiința de carte. Astăzi analfabetismul a fost lichidat.

Echipa artistică a căminului cultural, formată din tineri și tinere colectiviste au dat reprezentații și în comunele învecinate Blăgești și Epureni cu ocazia inaugurării de gospodării agricole colective, iar sportul este practicat de un număr de 60 tineri care au la îndemînă stadionul sportiv pe care l-au amenajat și care este punct de atracție a locuitorilor din comună în zilele de sărbătoare.

Țăranii colectiviști din comuna noastră, își cumpără tot mai multe obiecte de îmbrăcăminte și încălțăminte și bunuri casnice, iau parte la serbări, nivelul lor material și cultural crește neîncetat. Fața comunei s-a schimbat simțitor deși au trecut numai doi ani de la completa sa colectivizare.

DONOSE NICOLAE
președintele comitetului executiv al sfatului popular comunal Cîrja, raionul Murgeni, regiunea Iași

Membrii gospodăriei colective „Prietenia romîno-coreeană" din comuna Făcăeni, regiunea Constanța, au în acest an o frumoasă recoltă de floarea-soarelui. Inginerul agronom al gospodăriei, tov. Albulescu Ion, pe care-l vedeți în fotografie, cercetează lanurile, împreună cu doi membri ai unei cooperative agricole de producție din R.P.D. Coreeană, care lucrează în prezent în gospodărie spre a-și însuși metodele noastre de lucru la unele culturi de cîmp.

ECONOMII LA S. M. T. BUJORU

Cu 500.000 lei mai mult ca anul trecut

In multe S.M.T.-uri din țara noastră, mecanizatorii duc o muncă susținută pentru reducerea prețului de cost al lucrărilor mecanizate. Rezultatele obținute anul trecut de S.M.T. Cobadin, regiunea Constanța și de alte S.M.T.-uri care au redus prețul de cost al hantrului sub 100 și chiar sub 90 de lei, au constituit un îndemn pentru toți mecanizatorii. Printre ei, ii, în lupta pentru economii au pornit și mecanizatorii de la S.M.T. Bujoru, regiunea Galați.

Din vizita făcută în U.R.S.S. în luna mai, tov. Chelu Antim directorul acestui S.M.T. a avut multe de învățat. In colhozurile sovietice, el a văzut marea preocupare a mecanizatorilor pentru a executa lucrări de calitate în scopul ridicării producției la ha. și lupta lor pentru realizarea unui preț de cost scăzut al lucrărilor și al producției colhoznice.

Una din căile pentru realizarea de economii folosite de această stațiune, ca urmare a însușirii experienței mecanizatorilor sovietici, este introducerea metodei de evidență a consumurilor pe fiecare tractor în parte.

Inainte de a se aplica această metodă, evidența carburanților și a pieselor de schimb se ținea doar pe brigadă. Acest lucru făcea ca să nu se cunoască precis consumul pe tractor, tractoriștii nu erau stimulați pentru a realiza economii, nu se cunoștea de unde provine risipa și cine se face vinovat de consumurile peste plan.

Pentru a se putea ține evidența consumurilor pe tractor, mecanizatorii de aici au construit cu materiale din resurse locale ale gospodăriilor colective, din raza de activitate, bordele pentru carburanți, acoperite cu stuf și pămînt — asigurîndu-se prin aceasta închiderea lor și evitarea pierderilor prin evaporare sau înstrăinare. Carburanții și materialele se primesc acum de la S.M.T. cu bonuri de brigadă, și se distribuie tractoriștilor de către pontator pe baza unui borderou. Același tip de bonier este întrebuințat și pentru piesele de schimb. In felul acesta se cunoaște exact consumul de carburanți și piese pe fiecare tractor.

Ca rezultat al aplicării noii metode, din luna mai și pînă în prezent, s-au economisit peste 2 vagoane motorină, iar la celelalte produse petrolifere, s-a realizat o economie în valoare de 40.000 lei. Tot datorită folosirii acestei metode s-au economisit piese de schimb în valoare de 800.000 lei.

Insuflețiți de rezultatele obținute, mecanizatorii de la S.M.T. Bujoru s-au angajat să facă anul acesta economii în valoare de 1.500.000 lei, cu 500.000 de lei mai mult ca în 1958.

Ing. NICOLA MARIN
din Ministerul Agriculturii și Silviculturii

O MULGĂTOARE MODESTĂ ȘI DOUĂ RECORDURI NAȚIONALE

Mărunță, uscățivă, cu fața prelungă și luminată de doi ochi căprui, Ana Todea face parte dintre acele muncitoare care datorită modestiei și simplicității lor cauți parcă înadins să le treci cu vederea, ca apoi să te uimească cu vrednicia și dîrzenia cu care își duc la îndeplinire îndatoririle. Intr-adevăr, cînd o vezi pe Ana Todea la muncă te miri cum a putut aduna într-un trup atît de puținel atîta energie și atîta elan.

Ea lucrează de mai bine de 5 ani ca îngrijitoare de vaci la gospodăria de stat Grabăț, regiunea Timișoara. In acest timp s-a dovedit a fi una din cele mai bune îngrijitoare din gospodărie. Dis-de-dimineață, cînd întunericul nopții mai stăruie încă prin unghere, ea este prezentă în grajd și-și începe cu multă pricepere și îndemînare munca. Aleargă mai întîi la iesle pe care o curăță de resturile de furaje; distribuie apoi, celor 10 vaci pe care le are în grijă, rația de concentrate potrivit producției ce o dă fiecare vacă în parte. Spală și apoi face masajul ugerului. Urmează mulsul, iar după aceea furajarea animalelor: vara — masă verde, — iarna siloz; fiecare vacă primește atît cît poate mînca. Terminînd aceste lucruri, vrednica îngrijitoare țesală și perie vacile, apoi le adapă și din nou le furajează. In sfîrșit, le așterne un pat curat de paie și treaba de dimineață (pe care o începe la orele 4,30) o termină pe la orele 9.

La amiază, și seara execută furajarea și mulsul cu aceeași conștiinciozitate. Mulsul însă îl face de 4 ori pe zi, iar la vacile cu producție mare chiar de 5-6 ori. Pe „Carpația", vaca cu cea mai mare producție (dă peste 35 litri de lapte pe zi) o mulge din 4 în 4 ore. Asta în perioada de producție maximă.

Buna îngrijire pe care această destoinică și pricepută mulgătoare o dă vacilor, a făcut ca producția de lapte să fie nu numai sporită dar să fie și de calitate. De la vaca „Nadia", de pildă, a muls într-o perioadă de lactație 5.746 litri lapte, cu 4,4 la sută grăsime, de la „Paulina" 8.658 litri lapte, cu 4,2 la sută grăsime, iar de la „Carpația" peste un vagon de lapte. Mai precis 10.124 litri, cu 4 la sută grăsime.

Obținînd asemenea producții, Ana Todea a realizat în anul trecut două recorduri naționale. Primul de peste 10.000 litri lapte muls la o vacă; al doilea 5.785 litri producție medie pe cap de vacă furajată de la o grupă de 10 vaci. Ea a muls 57.856 litri lapte, față de 46.500 litri cît a avut planificat.

Importante succese a dobîndit ea și în acest an. Pînă la 15 august a obținut de la animalele pe care le îngrijește peste 2.100 litri lapte peste plan.

Munca harnicei îngrijitoare este bine răsplătită. In afară de salariu, de circa 1.000 lei lunar, ea mai primește și premii frumoase. In anii 1958 de exemplu, a primit un premiu de 3.900 lei pentru depășire de plan.

★

De cînd era de 12 ani, ani de-a rîndul Ana Todea păscuse și îngrijise vacile celor înstăriți din sat. Sărăcia o mîna cu vitele bogătașilor din iulie și pînă în septembrie, în munți, la pășune. Iarna împărțea foamea cu cei 12 frați și surori, căci bucatele erau puține în casa lor, ca și în a multora din comuna Rogojel, raionul Huedin, satul ei natal.

Azi, casa-i este îndestulată cu de toate. In casa nouă, frumoasă și încăpătoare în care locuiește de curînd, cei doi copii ai ei, Liviu și Valentin, cresc fericiți.

Ana Todea nu uită viața grea din trecut, cînd trebuia să meargă cale de 3 zile pînă la Beiuș de unde se întorcea obosită și înghețată, aducînd în desagă doar cîte o „vică" (32 kg.) de bucate, (bineînțeles cumpărate) pentru a potoli gurile flămînde. Nu uită. De aceea, muncește cu atîta dragoste și hărnicie, pentru ea, pentru copiii ei.

V. CAZACU

Colectiviști din MĂRCULEȘTI

S-ar putea spune că țăranii despre care am să vă vorbesc mai jos, s-au născut în aceeași zi: o zi fierbinte de august a anului 1950, cînd s-a inaugurat gospodăria agricolă colectivă. Adunare în curtea școlii din Mărculești. O văd pe fața Filofteia Roman stînd de o parte, retrasă și ștergîndu-și ochii cu colțul basmalei. Se gîndea la nea Ionică al ei, mort în război. Ținea de mînă doi copii și ofta din cînd în cînd. „Doamne, ce mă fac cu ei, singură pe lume?"

Imi aduc aminte și de-ai Găurenilor: trei frați, toți de același statură, deșirați de muncă, cu o liotă de copii după ei. Nea Oprea, un om negru ca pămîntul, și înalt cît bradul, adusese pe umeri plugul ruginit și-l trîntise în curtea gospodăriei. Apoi a oftat, și-a șters sudoarea de pe față cu mîneca cămășii, și a grăit: „Gata! De-acum ne întemeiem altă viață!".

Altă viață... Dar viața aceasta nu s-a întemeiat ușor. Chiar a doua zi după inaugurare, satul tot mai fierbea. Unii veneau să-și retragă cererile iscălite, alții ascundeau vitele, sau le duceau să le vîndă la tîrg, și aduceau în locul lor niște mîrțoage. Nea Oprea, pe atunci președinte, era amenințat de chiaburi cu scrisori anonime, zvîrlite în taină peste gard. Grele zile... Oamenii, puțini cîți erau, nu prea veneau la lucru. Mai degrabă se duceau cu undița la apa Ialomiței, să prindă pește. Brigadierii gospodăriei trebuiau să bată în poarta lor în fiecare dimineață.

Și, iată, au trecut de atunci aproape zece ani. Ziua e la fel de fierbinte, pămîntul Bărăganului dogorește ca un cuptor încins; vîntul abia adie, iar satul pare pustiu. Oamenii sînt duși în sus, la aria de treier. In sat n-au mai rămas decît bătrînele, ca să pregătească de mîncare. M-am dus la arie pe drumeagul dintre lanurile de păpușoi mai înalte decît omul. Am recunoscut de departe figura tuciurie a lui nea Oprea. Era sus, pe batoză. „Vino nepoată, (așa-mi zice el fiindcă ne înrudim puțin după mamă) că ai ce scrie despre noi; un roman dacă poftești".

Pe arie întîlnesc tot satul. Rumenă, purtînd pe cap o pălărie de pai cît toate zilele, fața Filofteia aruncă snopii în coșul batozei. Ii zăresc și pe-ai lui Cocoș, pe nea Dincă, pe nea Zamfir, pe nea Marin. Descarcă snopii în stoguri, la spatele batozelor. Toți sînt în toiul lucrului; n-au timp de vorbă. Mă poftesc să vin seara, acasă la ei, să mai stăm la taifas ca în atîtea rînduri.

...Seara am văzut-o pe fața Filofteia la o adunare. Purta pe umeri, ca pe o eșarfă, un batic de mătase naturală. N-am mai recunoscut-o. Ea, femeia oropsită de ieri, care nu știa altceva decît să învîrtească mămăliga ca să umple gurile flămînde ale copiilor, este membră în consiliul de conducere al gospodăriei și deputat în sfatul popular comunal.

După adunare nu m-a lăsat pînă nu i-am călcat pragul casei. Mi-a arătat zestrea Mărioarei, fata ei în vîrstă de 19 ani (mobilă, covoare, plăpumi, o văcuță, cîteva oițe); mi-a arătat fotografia unui ofițer frumos, în care cu greu am putut să-l recunosc pe Costel, cel care în ziua inaugurării gospodăriei era încă un copil. Și ne-am bucurat: eu de fericirea ei, iar ea de fericirea feciorului.

De la fața Filofteia m-am abătut și pe la casa lui nea Grigore Nicolae, fratele lui nea Oprea, cel care venise la inaugurarea gospodăriei cu liota de copii după el. Multe s-au schimbat de-atunci în viața lui nea Grigore. Și-a ridicat o casă de toată frumusețea, iar în gospodăria lui personală ai pe ce-ți pune ochii: un grajd, saivan de oi, cotețe de păsări. Dar nu asta este cel mai important lucru, ci faptul că toți copiii care-i umpleau casa și-au găsit un rost în viață. Trei, cei mai mari pe care la școală nu-i întrecea nimeni în socoteli, lucrează acum contabilitate sau sînt gestionari; Mărioara e educatoare la grădinița colectivei; ceilalți sînt încă la școală.

— Asta-i cea mai mare bucurie a mea, îmi spune nea Grigore surîzînd. Dacă nu erau asemenea timpuri, m-aș fi gîndit cu groază la copiii mei, care ar fi ajuns niște slugi, niște sărăcii cu toată mintea și vrednicia lor.

...Drumul lui nea Oprea St. Niculae, cel de-a adus în ziua inaugurării plugul ruginit pe umeri, este după cum spune el, „cît se poate de simplu". A luat parte timp de vreo patru ani la conducerea gospodăriei colective. Acum e șeful unei brigăzi de cîmp. In anii de cînd este colectivist și-a ridicat casă, și-a îngrădit curtea, și-a cumpărat aparat de radio, mobilă, și-a înzestrat și măritat amîndouă fetele. Nea Oprea a uitat de desele certuri pe care le avea cu nevasta, care-l făcea zile fripte că n-a oprit o parte din pămînt ca să-l dea la fete cînd s-or mărita. A uitat nea Oprea, căci alte probleme l-au preocupat; altceva a avut el de făcut între timp. Și, dacă astăzi avutul obștesc al gospodăriei colective a ajuns la aproape 100 de vaci cu lapte, 1.500 de oi, 50 de stupi, vie, livadă, grădină de zarzavat etc., la această avuție și-a adus contribuția și comunistul Oprea St. Niculae.

— A fost un vis al meu, de demult, de cînd căram cu banița grăunțe de la boier, să-i văd pe cei sărmani la un liman mai fericit, îmi spunea nea Oprea.

Visul lui s-a împlinit. Ca membrii ai gospodăriei colective, țăranii din Mărculești stăpînesc acum 2.000 de hectare de pămînt. In sat există un dispensar, o casă de nașteri, un cămin cultural, zeci de case noi, aparate de radio, lumină electrică.

— Gospodăria colectivă, spunea nea Oprea, ne-a adus belșug și ne-a deschis ochii. Muncim cu folos și ne bucurăm de viață ca adevărați oameni.

STELA NEAGU

Vești din raionul Sînnicolaul Mare

Cercetările experimentale și practica au arătat că în zonele mai umede din țara noastră executarea arăturilor adînci în vară, imediat după recoltat, aduce însemnate sporuri de recoltă. Ținînd seama de acest fapt, oamenii muncii de pe ogoarele raionului Sînnicolaul Mare, au trecut odată cu executarea lucrărilor de recoltat și treieriș la efectuarea arăturilor de vară.

Pînă la data de 18 august, în acest raion au fost efectuate arături adînci pe o suprafață de 16.790 ha.

Harnicii colectiviști din Nerău care au terminat de aproape 2 săptămîni treierișul, sînt fruntași și la arăturile de vară. Ei au executat asemenea lucrări pe 640 ha, realizînd planul în procent de 86 la sută. Colectiviștii din Beșenova Veche au făcut arături de vară pe 230 ha (70 la sută), cei din Cenad pe 1.250 ha (62 la sută), cei din Uihei pe 230 ha (70 la sută), cei din Gelu pe 480 ha (68 la sută) iar cei din Sînnicolaul Mare pe 1.395 ha (69 la sută).

Arătura de însămînțare făcută din vreme va înmagazina în pămînt o cantitate mai mare de apă și de substanțe hrănitoare — îi învață inginerii și tehnicienii pe colectiviști. Ei țin seamă de sfatul agronomilor, punînd în practică recomandările lor, convinși că astfel vor obține în anul viitor sporuri însemnate de recoltă.

I. SBIRCIOG
corespondent

La însilozatul furajelor

Colectiviștii din Mărășești, raionul Panciu, regiunea Galați, dau o atenție deosebită sectorului zootehnic. Astfel, pînă zilele trecute ei au însilozat peste 260 tone de furaje. In fotografie: un aspect de la această lucrare.

Pentru descoperirea și valorificarea rezervelor interne

Muncitorii, tehnicienii și inginerii gospodăriei agricole de stat Berești, regiunea Galați, traduc cu hotărîre în viață sarcinile puse în fața lor de plenara din iulie 1959 a C.C. al P.M.R. Cu sprijinul organizației de partid din gospodărie și al consiliului sindical raional, conducerea administrativă, și comitetul de întreprindere au trecut la formarea colectivului pentru descoperirea și mobilizarea rezervelor interne.

Indată după formare, colectivul a fost temeinic instruit. Consultînd fruntașii din fiecare sector de muncă, colectivul a găsit că pînă la sfîrșitul anului se pot face economii în valoare de 1.108.650 de lei. Descoperind noi căi de reducere a prețului de cost, membrii colectivului plus inginerul I. Chirilă și muncitorul comunist Tache Rînjea au calculat că în sectorul viti-pomicol se pot realiza pînă la sfîrșitul anului economii ce vor depăși suma de 280.000 de lei. Rezerve pentru obținerea de economii importante s-au descoperit și-n alte sectoare: agricol cu 312.000 lei, mecanic cu 284.650 lei, zootehnic cu 110.000 lei etc.

Pînă în momentul de față s-au obținut economii în valoare de 250.000 lei, mai ales datorită depășirii producției planificate la cultura păioaselor.

Gospodăria de stat Berești va obține venituri peste plan și prin valorificarea unor bogății naturale încă insuficient folosite. Astfel, prin confecționarea de coșuri din nuiele care se găsesc din belșug în perimetrul gospodăriei se va obține un venit de 122.000 lei.

Muncitorii gospodăriei știu că rezervele descoperite pînă acum nu sînt nici pe departe singurele. De aceea ei și colectivul format vor continua munca de descoperire și punere în valoare a noi și noi rezerve.

GHEORGHE CARP
președintele consiliului sindical, raional Berești

AVANSURI DE 40 LA SUTĂ

După terminarea treierișului și achitarea datoriilor contractuale față de stat, numeroase gospodării agricole colective din regiunea Oradea, printre care cele din Sîntana, Salonta și Girișu de Criș au început zilele acestea împărțirea avansurilor de 40 la sută.

Gospodăria agricolă colectivă „Drapelul Roșu" din Salonta, care a obținut anul acesta 2.200 kg de grîu la hectar, a livrat printre altele statului peste 16 vagoane de grîu. Producțiile mari și veniturile obținute au dat posibilitate gospodăriei să împartă ca avans membrilor săi cîte 3 kg grîu la ziua-muncă.

Majoritatea familiilor de colectiviști din această gospodărie au dus acasă ca avans peste 1.000 kg cereale. Colectivistul Alexandru Madi, de exemplu, împreună cu familia sa, a primit 1.959 kg grîu, iar Francisc Ciomoș a primit 1.851 kg grîu.

PENTRU PRODUCȚII MARI, LA UN PREȚ DE COST REDUS

Gospodăria de stat Piatra-Olt poate și trebuie să devină rentabilă

Colectivul de muncă al gospodăriei de stat Piatra Olt acordă o deosebită atenție obținerii unor recolte mari de cereale, plante tehnice, struguri și fructe.

In acest an, datorită aplicării metodelor agrotehnice înaintate la pregătirea terenului, la însămînțări și la întreținerea culturilor, ca și măsurilor luate pentru recoltarea la timp, producțiile obținute pe cele aproape 1.000 de ha cu păioase au fost mai mari decît indicii prevăzuți în plan. Astfel, la orz s-au obținut 2.700 de kg la hectar, față de 1.700 de kg prevăzute în plan, iar la grîu s-a obținut în medie aproape 2.000 kg. la hectar, față de 1.700 de kg. cît era planificat. Se prevede o depășire însemnată a producției planificate și la porumb, sfeclă, floarea-soarelui etc.

Privind în ansamblu complexul lucrărilor agrotehnice și interesul crescînd al muncitorilor, tehnicienilor și inginerilor pentru obținerea de recolte bogate, nu-ți vine să crezi că totuși, această gospodărie nu se numără printre unitățile agricole socialiste rentabile.

Cauza principală a acestei stări de lucruri o constituie în primul rînd slaba activitate ce se desfășoară în sectorul zootehnic. Cu toate că aici există condiții bune de creștere și îngrășare a animalelor, cu toate că în cea mai mare parte este asigurată și baza furajeră, totuși randamentul sectorului zootehnic este încă mic, față de posibilități. Astfel, luni de zile în sectorul porcin, la îngrășătorie, nu s-a realizat sporul de greutate planificat; la fermele de vaci producția de lapte pe cap de vacă furajată a fost foarte scăzută.

După înființarea consiliului gospodăriei, cercetîndu-se amănunțit cauza slabelor rezultate obținute în sectorul zootehnic, s-a ajuns la concluzia că nerealizarea sporului în greutate în sectorul porcin se datora unei proaste îngrijiri a animalelor, majoritatea îngrijitorilor nefiind mobilizați să lucreze cu sîrguință și cu interes.

Inlocuirea îngrijitorilor delăsători cu alții vrednici, antrenarea lor în întrecere socialistă pentru rezultate cît mai bune, au făcut ca în mare parte, deficiențele de pînă atunci să fie lichidate.

In sectorul taurin însă, lucrurile continuă să rămînă în starea în care se găseau cu luni de zile în urmă. Deși în ședințele consiliului gospodăriei, s-au ascultat o serie de referate prezentate de inginerul zootehnist și s-au purtat discuții aprinse în scopul lichidării lipsurilor, totuși măsuri concrete care să ducă la înlăturarea unor lipsuri cum sînt slaba îngrijire și furajarea defectuoasă a animalelor de către unii îngrijitori, nerespectarea programului zilnic pentru furajare, adăpare, muls etc. nu s-au luat nici pînă acum.

Oare poate fi mulțumită conducerea gospodăriei cu obținerea a numai 5—6 litri de lapte pe cap de vacă furajată, la prețul de 2,43 lei kg. acum, în lunile de vară? Faptul că producția de lapte este scăzută, că laptele este foarte scump, se datorește și slabei preocupări pentru o justă selecție a taurinelor. In grupa vacilor de lapte figurează încă și astăzi zeci de vaci sterile, care consumă furaje, dar nu dau nici un fel de producție.

Conducerea gospodăriei poartă răspunderea pentru faptul că în cei 10 ani de activitate, pe lîngă faptul că nu a reușit să creeze o matcă proprie de animale bune de reproducție, aclimatizate mediului, n-a ridicat în muncă nici cadre bune de îngrijitori de animale, cu o înaltă calificare profesională, cu atașament și dragoste față de profesia aleasă. O mare parte din răspundere revine tov. Mioc, inginerul-zootehnist, care privește uneori lucrurile cu superficialitate, căutînd să demonstreze că lipsurile existente în sectorul zootehnic s-ar datora unor „condiții obiective".

Concluzia la care a ajuns tov. Văduva Nicolae, organizatorul de partid și tov. Zăvideanu Nicolae, directorul gospodăriei, că lipsurile principale din sectorul zootehnic se datoresc în primul rînd delăsării în muncă a inginerului zootehnist și brigadierului, care n-au acordat suficientă atenție îngrijirii și furajării animalelor, pare să fie mai apropiată de adevăr. De aceea, în această direcție trebuie îndreptat efortul de a se îmbunătăți munca în cel mai scurt timp.

Dar nu numai în sectorul zootehnic sînt încă lipsuri serioase în această unitate.

Gospodăria agricolă de stat Piatra-Olt are și o livadă ce se întinde pe 72 de ha și vie care ocupă 30 de ha. In acest an, livada și via promit recolte foarte bogate, care ar putea să contribuie în bună măsură la rentabilizarea gospodăriei.

Cum se urmărește însă valorificarea produselor de către conducerea gospodăriei? Răspunsul poate să ni-l dea tov. Niculescu, responsabilul cu problema valorificării, tov. Spătaru Vasile, brigadierul de la secția pomicolă Strejerești și tov. Stănescu Al., inginerul șef al gospodăriei.

Problemele valorificării produselor de o mai mică însemnătate nu intră întotdeauna în preocuparea conducerii gospodăriei, din care cauză se înregistrează pierderi. Așa de pildă, cireșele din gospodărie au fost livrate unor beneficiari la preț de achiziții, în loc să fie date magazinelor Gostat. Caisele au fost recoltate în prima zi prin... scuturare, ceea ce a făcut ca multe din ele să fie lovite și să nu poată fi valorificate direct consumatorilor, în stare proaspătă.

In asemenea condiții, gospodăria a încasat cu zeci de mii de lei mai puțin.

Recentele măsuri ale partidului și guvernului cu privire la îmbunătățirea condițiilor de trai ale oamenilor muncii au indicat că este necesar ca în toate unitățile să se desfășoare o luptă susținută pentru creșterea productivității muncii și reducerea prețului de cost al produselor. Dar la nivelul în care se urmăresc problemele prețului de cost în gospodăria de stat Piatra-Olt, nu se poate realiza mare lucru în prezent. Tovarășului Bolcu N., șeful contabil al gospodăriei nu trebuie să-i fie indiferent la ce preț se produce litrul de lapte și de carne, tona de grîu sau de fructe. Lupta pentru producții mai mari, mai ieftine și de mai bună calitate trebuie să intre în preocuparea fiecărui lucrător, indiferent de funcția pe care o ocupă în gospodărie.

Este necesar ca la gospodăria de stat Piatra-Olt să se desfășoare o dîrză luptă pentru reducerea prețului de cost al hantrului la arături, spre a se obține în acest fel cereale-marfă și furaje mai ieftine. E nevoie să se producă și mai multe furaje pentru siloz, folosindu-se toate ierburile din lunca Oltului și de pe lîngă eleșteele cu pește etc. Cheltuielile de transport la furaje trebuie reduse și ele la maximum, iar producția de lapte pe cap de vacă va trebui să crească cu cel puțin 60 la sută pentru ca laptele să fie produs încă în anul acesta, sub prețul planificat.

Membrii consiliului gospodăriei au datoria să urmărească îndeaproape pe viitor modul în care se desfășoară lupta pentru rentabilitate și reducerea prețului de cost, să controleze modul în care se realizează sarcinile propuse în planul de măsuri, să răspundă fiecare de sectorul încredințat.

In felul acesta gospodăria poate să devină chiar în acest an o unitate rentabilă.

PETRE ZBIRLEA

Să grăbim ritmul muncilor agricole

(Urmare din pag. I-a)

sfecla de pe 6 la sută din suprafața recoltată. In frunte se află gospodăriile colective care au recoltat pînă în prezent 5.871 de ha adică 7 la sută din cultură. Pînă acum s-au predat fabricilor de zahăr 131.500 de tone de sfeclă. Ritmul recoltărilor și al predărilor este nesatisfăcător. El va crește simțitor în aceste zile cînd începe recoltatul și-n regiunile Hunedoara, Stalin și Autonomă Maghiară.

A început însămînțatul rapiței de toamnă

Prima care a început însămînțatul rapiței de toamnă a fost regiunea București. Pînă la 20 august se însămînțaseră însă numai 98 de ha de către unitățile cooperatiste. In zilele ce au urmat, însămînțările au început în toate regiunile cultivatoare. Insămînțarea rapiței va lua sfîrșit în următoarele 5—6 zile.

★

Potrivit rezultatelor ce se desprind din recolta treierată pînă acum producția medie la hectar a gospodăriilor agricole de stat depășește media la hectar din celelalte sectoare cu 388 de kg la grîu, cu 367 la orz și cu 338 de kg. la ovăz.

Gostaturile au livrat pînă în prezent 502.000 de tone de grîu-secară. Planul lor de livrări era de 416.000 de tone. Gostaturile continuă livrările de grîu.

DIN UNIUNEA SOVIETICĂ

Intr-un colhoz din Uzbekistan

I. SIGALOV

Maşinile înaintează întocmai unui nesfîrşit torent pe una din cele mai frumoase străzi din Taşkent — strada Puşkin. La capătul străzii, torentul se desparte în două: o parte din maşini pornind pe şoseaua Lunacearski. Curînd, zgomotul marelui oraş este înlocuit de liniştea satelor. Căsuţele albe de pe ambele părţi ale largii şosele asfaltate se pierd în verdele livezilor şi al viilor.

La kilometrul 15, de-asupra şoselei, se poate citi inscripţia: „Colhozul „Kzil Uzbekiston" („Uzbekistanul roşu"). Este unul din cele 1.270 de colhozuri ale Republicii. El are o gospodărie deosebit de bogată.

La început însă, colhozul „Kzil Uzbekiston" n-a fost aşa cum se prezintă acum. De curînd, l-am întîlnit pe Tursunbai Ikamberdiev unul dintre organizatorii acestui colhoz. El ne-a informat cum a fost înfiinţat colhozul, cum a crescut şi s-a dezvoltat.

— Am împlinit 63 de ani, povesteşte Ikamberdiev. In tinereţe am simţit pe pielea mea jugul báilor, (bái — mare bogătaş în Asia Centrală, n.t.) în posesia cărora se afla pămîntul înainte de Puterea Sovietică. Pe vremea aceea eram argat. Lucram pentru stăpîn din zori şi pînă în noapte. Pentru munca mea de ocnaş, nu primeam aproape nimic. Báii se pricepeau atît de bine să-i încurce pe lucrători cu obligaţii şi datorii, încît spre sfîrşitul anului, cînd socoteau după registrul lor plata ce ni se cuvenea, spuneau:

— E bine, sîntem chit. Niciunul nu ne datorăm nimic.

Asta însemna că noi nu mai avem nimic de primit şi că, pentru ca să avem ce mînca peste iarnă, eram nevoiţi să ne îndatorăm din nou.

După revoluţie, pămîntul a fost luat de la bái şi împărţit argaţilor şi dehkanilor (ţăranilor) săraci. Viaţa ni s-a schimbat radical. Am scăpat de cea mai mare nenorocire a noastră, de exploatare. Nu mai flămînzeam. Totuşi eram încă departe de o viaţă civilizată şi de bunăstare. Pentru a obţine o recoltă bogată în perioada aceea — 7-8 chintale de bumbac brut la hectar, eram nevoiţi să irosim multe forţe şi muncă. Acum am ajuns să obţinem cîte treizeci-patruzeci chintale la hectar.

Bătrînul povesteşte mai departe că în trecut, pămîntul era arat cu plugul de lemn. Pentru a adînci puţin stratul de pămînt afînat, trebuia să se are de două ori. Dar, oricum, mai mult de 20 cm adîncime nu se putea obţine.

Acum, tractorul ară la adîncimea de 30 şi chiar peste 30 de cm. şi în afară de aceasta, înaintea aratului, pămîntul se fertilizează cu îngrăşăminte minerale. Altfel se simt acum plantele. Ele cresc şi se dezvoltă mai bine şi dau o recoltă mai mare.

— Imediat după colectivizare, colhozul nostru avea patru sute hectare de pămînt dintre care 250 hectare de teren arabil, continuă bătrînul. La început nu aveam nici un tractor şi continuam să lucrăm pămîntul ca în vechime, cu plugul de lemn; dar lucrul acesta n-a durat mult. Au apărut primele maşini. Guvernul a venit în ajutorul colhoznicilor: în raionul nostru a fost organizată o staţiune de maşini şi tractoare, unde se aflau multe maşini care făceau diferite munci în colhozuri. Pentru toate acestea colhozul îi plătea SM.T.-ului după tariful stabilit de către stat. Practica a arătat că lucrul acesta era foarte convenabil colhozului şi membrilor săi. In colhozuri se înscriau de bună voie din ce în ce mai mulţi ţărani cu gospodării individuale. Recoltele sporeau, creştea bogăţia colhozului şi a fiecăruia dintre colhoznici.

In prezent, pentru colhozul nostru sînt repartizate pentru folosire veşnică şi gratuită 4.800 hectare de pămînt. Cultivăm bumbac, orez, legume, culturi cerealiere şi leguminoase, pomi fructiferi şi vie. O mare dezvoltare a cunoscut şi creşterea vitelor. Avem la fermele colhozului 1.300 capete de vite mari cornute, aproape 4.000 de oi, un număr mare de cai, păsări şi porci. In afară de aceasta, sînt multe animale şi în gospodăria personală a colhoznicilor.

Mergeam pe străzile drepte ale noii aşezări colhoznice. Peste tot căsuţe primitoare şi în jurul fiecăreia din ele cîte o grădiniţă cu flori. In curte, magazii bune, ocoale pentru vite şi coteţe pentru păsări.

— Vă rog să intraţi şi să vedeţi cum trăiesc eu acum, ne propuse amabil Tursunbai Ikamberdiev.

Am intrat în casă nouă. In cele patru camere frumos mobilate erau aşternute covoare. Lumina electrică, radioul, televizorul, maşina de cusut, toate vorbeau despre bogăţie şi belşug. Aici l-am cunoscut pe fiul lui Tursunbai, Djanabekov. El a absolvit o şcoală la colhoz, a urmat cursurile la S.M.T. şi acum lucrează ca tractorist.

— Acum tehnica este în întregime a noastră, colhoznică, spune Djanabekov. Colhozul nostru a ajuns atît de bogat încît a putut cumpăra de la S.M.T. toate maşinile ce-i sînt necesare: 68 de tractoare, 45 de camioane, precum şi un mare număr de unelte agricole.

...Am cercetat gospodăria colhozului, am intrat în casele colhoznicilor. In locul unde altădată se aflau cocioabe de lut, se înalţă case de locuit mari, luminoase, clădirea spitalului, a clubului, a şcolii. Am mers şi la fermele mecanizate, bine utilate, la hotelul colhozului, la dispensar, şi farmacie, la internat, la creşă, la casa de odihnă a colhoznicilor, precum şi la muzeul de artă plastică, muzeu pe care colhozul l-a deschis de curînd.

Colhozul „Kzil Uzbekiston" este unul din multele colhozuri ale Republicii Uzbece. Exemplul lui este o dovadă vie a marii forţe a muncii colective.

Cinematograf în fiecare sat

Numărul instalaţiilor cinematografice la oraşe şi sate trebuie să se ridice pînă la sfîrşitul septenalului, la 120.000. Lucrătorii din acest domeniu s-au angajat să-şi realizeze sarcinile nu în şapte, ci în patru ani. Dacă pînă în prezent, la sate predominau caravanele cinematografice, acum, în toate colhozurile şi sovhozurile, se construiesc cinematografe sau se amenajează săli de cinema în cluburi. In curînd cinematograful mobil va funcţiona numai la arii, la fermele de vite depărtate de sate, la păşunile din munţi, în taberele vînătorilor, ale îngrijitorilor turmelor de reni. Toate cinematografele săteşti cu săli mai mari de 300 de locuri sînt prevăzute cu ecrane late.

In sala de lectură a bibliotecii colhozului „Kzil Uzbekiston".

Incheierea Tratatului de pace cu Germania ar aduce mari foloase poporului german

Mesajul adresat de N. S. Hruşciov lui K. Adenauer

La 19 august A. A. Smirnov, ambasadorul U.R.S.S. în R.F.G., a transmis prin Ministerul Afacerilor Externe al R.F. Germane un mesaj adresat de preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., N. S. Hruşciov, cancelarului federal K. Adenauer.

N. S. Hruşciov subliniază în mesajul său că în relaţiile dintre ele. U.R.S.S. şi R. F. Germană se află acum într-o etapă de cotitură. Chestiunea se prezintă astfel: sîntem oare în stare să punem la punct o colaborare constructivă şi să restabilim încrederea, deşi între noi există divergenţe, în special de ordin ideologic? Dar divergenţele în ce priveşte ideologia — arată N. S. Hruşciov — au existat şi vor exista întotdeauna, şi în timpurile noastre nici un om care judecă sănătos nu crede că ele trebuie să fie lichidate pe calea războiului.

Menţinerea unor relaţii prieteneşti — continuă N. S. Hruşciov — o cer de asemenea interesele economice ale statelor noastre. Legăturile economice intense au fost totdeauna în avantajul ţărilor noastre. Noi nu sîntem concurenţi. Dimpotrivă, economia celor două ţări ale noastre se complecta reciproc şi poate să se complecteze reciproc. Colaborarea economică ar fi avantajoasă pentru ambele ţări, prosperitatea popoarelor noastre s-ar ridica pe o treaptă nouă, superioară.

Subliniind cu regret că în R. F. Germană există forţe care se situează pe poziţiile revanşei şi revizuirii frontierelor, N. S. Hruşciov arată că acestea greşesc profund. In prezent, condiţiile pentru repetarea politicii aventuriste sînt nu mai bune, ci mai rele. Existenţa celor două state germane de sine stătătoare este un fapt incontestabil şi a nega acest fapt este absurd.

Referindu-se la dorinţa R.F. Germane de a crea o armată puternică, N. S. Hruşciov scrie că folosirea tuturor posibilităţilor economice şi a resurselor umane nu ar permite R.F. Germane să creeze o armată egală ca forţă şi putere cu armata sovietică şi cu armatele aliaţilor U.R.S.S. Ea, chiar şi împreună cu aliaţii săi, n-ar putea să ne egaleze şi în ce priveşte forţa şi puterea. Vă spun acest lucru — se arată în mesaj — nu pentru a vă intimida. Amîndoi am văzut prea multe orori de tot felul pentru a recurge la aceasta. In condiţiile progresului necontenit al ţărilor socialiste — spune N. S. Hruşciov — a rezolva problemele litigioase pe cale războiului, după cum se pare că o doresc cercurile militariste revanşarde din Germania occidentală, echivalează cu o sinucidere şi cu distrugerea propriei ţări.

Analizînd căile de reglementare a problemelor nerezolvate, N. S. Hruşciov îşi exprimă convingerea că menţinerea unor relaţii paşnice prieteneşti între Germania occidentală şi ţările socialiste (la fel ca şi cu celelalte ţări) va permite să se dezvolte şi mai mult economia şi să se ridice bunăstarea poporului.

N. S. Hruşciov subliniază că folosirea perspectivelor de stabilire a unor relaţii de bună vecinătate şi colaborare în interesul păcii între Republica Federală şi ţările socialiste, şi nu numai cele socialiste, este împiedicată de rămăşiţele celui de-al doilea război mondial, neînlăturate pînă în prezent.

Una dintre aceste piedici este lipsa Tratatului de pace cu Germania. Lichidarea rămăşiţelor războiului — arată N. S. Hruşciov — va fi în folosul tuturor statelor. Prin încheierea Tratatului de pace cu Germania ar trage cele mai mari foloase poporul german.

Referindu-se la poziţia negativă a guvernului R.F. Germane faţă de problema semnării Tratatului de pace, N. S. Hruşciov arată că politica dusă de guvernul R.F. Germane nu numai că nu contribuie la unificarea Germaniei, ci dimpotrivă, creează o prăpastie şi mai adîncă între cele două state germane.

Sîntem ferm convinşi — declară N. S. Hruşciov — că încheierea Tratatului de pace cu Germania ar pune pe o bază practică rezolvarea problemei unificării Germaniei.

N. S. Hruşciov consideră nerealiste propunerile ca Germania să fie reunificată de S.U.A., Anglia, Franţa şi U.R.S.S. Aceasta ar însemna un îndemn la folosirea violenţei faţă de unul din cele două state germane. Sîntem categoric împotriva amestecului altor puteri în această chestiune pur internă a germanilor.

Oricărui om de stat lucid îi este clar — continuă N. S. Hruşciov — că politica reunificării cu mîini străine şi încă în condiţiile lichidării orînduirii socialiste din R.D. Germană este o politică nefondată. Această politică este promovată fie din eroare, fie în mod premeditat cu scopul de a induce în eroare propriul popor.

Adresîndu-se lui Adenauer, N. S. Hruşciov arată că, dacă el are grijă de interesele poporului german şi nu vrea să adîncească scindarea ţării, ar trebui să accepte crearea unor organe pe întreaga Germanie care să stabilească legături pentru a apropia cele două state germane. După părerea lui N.S. Hruşciov, o modalitate bună pentru înlăturarea scindării ţării a fost propusă de Republica Democrată Germană — crearea unei confederaţii. Dar, bineînţeles, declară el, aceasta este o chestiune internă a dv., o chestiune a R. D. Germane şi a R. F. Germane.

Vorbind despre împotrivirea guvernului R.F.G. faţă de o abordare practică a problemei unificării Germaniei, N. S. Hruşciov subliniază: Se creează impresia că guvernul federal manifestă o grijă mai mare pentru planurile de înarmare nucleară şi cu arma rachetă a Bundeswehrului decît pentru unificarea ţării. Preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S. atrage încă o dată atenţia lui Adenauer asupra consecinţelor primejdioase pe care le va avea pentru R. F. Germană şi pentru rezolvarea problemei unificării Germaniei înarmarea Bundeswehrului cu arme atomice şi cu rachete.

Amintind că principalele forţe îndreptate împotriva Uniunii Sovietice sînt situate în Germania occidentală, Franţa şi Anglia, N. S. Hruşciov arată că în această situaţie, în caz de război, armele termonucleare s-ar descărca pe teritoriul Germaniei occidentale şi ar provoca nu pur şi simplu o catastrofă, ci pieirea tuturor.

N. S. Hruşciov îşi exprimă speranţa că Adenauer va face tot ceea ce depinde de el pentru a înlătura din calea apropierii şi întăririi relaţiilor de prietenie între statele vecine cu Germania tot ceea ce poate duce la conflicte militare.

Dacă ne înşelăm în speranţele noastre — continuă preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S. — şi dacă nu veţi păşi pe această cale sănătoasă, vreau să ştiţi dinainte că vom fi nevoiţi să tragem concluziile corespunzătoare şi vom încheia Tratatul de pace cu R. D. Germană şi vom chema toate ţările care au luptat împotriva Germaniei hitleriste să ne urmeze exemplul.

In încheierea mesajului său, N. S. Hruşciov scrie despre marea importanţă care se acordă în U.R.S.S. apropiatelor convorbiri cu preşedintele S.U.A. El îşi exprimă convingerea că există baza necesară pentru obţinerea unor hotărîri reciproc avantajoase şi că sînt necesare numai eforturi comune în această direcţie. In ceea ce o priveşte, Uniunea Sovietică va face tot ce este necesar pentru a contribui la realizarea înţelegerii necesare. Este posibil, scrie N. S. Hruşciov, să ne aflăm în preajma unui moment istoric de cotitură în politica celor două blocuri existente, de la izolarea continuă spre o apropiere treptată şi reglementarea problemelor nerezolvate în scopul asigurării coexistenţei paşnice a tuturor statelor.

Conferinţa de presă a preşedintelui Eisenhower

Marţi 25 august, la Washington, preşedintele Eisenhower a făcut la o conferinţă de presă o declaraţie în legătură cu ţelurile vizitei sale în Europa şi cu apropiata vizită a lui N. S. Hruşciov în S.U.A.

Răspunzînd unor întrebări ale ziariştilor, el a spus că în timpul întîlnirilor cu reprezentanţii guvernelor Europei, va propune ca ţările occidentale să declare din nou că sînt de acord să ducă tratative concrete cu U.R.S.S. în legătură cu problema dezarmării generale sau parţiale şi cu rezolvarea problemei germane.

In răspunsurile sale date presei, Eisenhower s-a referit, de asemenea, la întrebarea privitoare la articolul fostului preşedinte Truman, apărut la 23 august în ziarele americane. In acest articol, Truman a luat atitudine împotriva schimbului de vizite Hruşciov-Eisenhower.

Fiind rugat să spună ce părere are despre asemenea afirmaţii, Eisenhower a subliniat pe un ton ferm că, în condiţiile războiului rece şi ale cursei înarmărilor, nu trebuie să ne gîndim dacă vizita lui va dăuna ori nu prestigiului său, ci trebuie să înţelegem că apropiatul schimb de vizite este legat de problemele care privesc soarta întregii omeniri.

Eisenhower a declarat mai departe că toţi cei care critică apropiatul schimb de vizite uită că S.U.A. cheltuiesc în fiecare an pentru înarmări 40 miliarde de dolari şi că datoriile de stat ale ţării sînt în continuă creştere. El a subliniat, totodată, că mergînd pe drumul acesta, S.U.A. pot fi împinse în nenorocire. Preşedintele S.U.A. a spus de asemenea că trebuie să ne gîndim serios: pînă cînd poate continua cursa înarmărilor? Pînă cînd va putea dăinui starea de încordare în relaţiile internaţionale? Nu cumva lumea a ajuns la un punct cînd se poate produce explozia?

Poporul american, după cum a spus Eisenhower ar înfiera pe orice preşedinte care în această situaţie ar refuza să-şi folosească împuternicirile, puterea şi energia în vederea găsirii unei căi de ieşire din actuala situaţie...

In vizită la colectivişti

S-a gîndit oare vreodată Olga Bancic, tînăra eroină a poporului romîn, că va veni o zi cînd o gospodărie colectivă de pe lîngă Constanţa îi va purta numele?

Intr-adevăr, după ce am vizitat gospodăria, m-am convins că este demnă de a purta numele acestei eroine. Dacă te gîndeşti că locuinţele de odinioară — cocioabe sau bordeie joase şi întunecoase — au fost înlocuite de o dată cu case confortabile, cu mult gust mobilate, cu covoare pe jos şi flori la ferestre — ai putea crede că s-a întîmplat o minune. Dar nu e vorba de vreo minune ci de munca încordată a unor adevăraţi meşteri ai ogoarelor, sub conducerea comuniştilor din gospodărie.

Am fost oaspetele familiei Cîpu Tomachi. Această familie cu trei braţe de muncă a făcut în anul trecut 700 zile-muncă, pentru care a primit 7700 lei în numerar, 2.800 kg grîu, 3.500 kg porumb, 80 kg fasole, 30 kg brînză, 40 litri ulei de floarea-soarelui, 80 litri vin, 700 kg furaje etc. Familia colectivistului Cîpu Tomachi are pe lîngă casă o vacă de lapte, porci, găini. La intrarea în gospodărie locuia într-o colibă. Acum casa acestei familii are 4 camere mari (fără a mai socoti şi dependinţele). Are de asemenea, aparat de radio care îi distrează în orele de repaus, fiecare membru al familiei este bine îmbrăcat, ca la oraş. Şi această familie este numai un exemplu dintre cele 320 familii care lucrează în gospodăria colectivă. Viaţa lor s-a îmbunătăţit şi se va îmbunătăţi continuu.

Anul acesta, de pildă, pe lîngă veniturile în natură, colectiviştii vor primi la fiecare zi-muncă cîte 17 lei în numerar. Toate acestea făgăduiesc mult şi de pe acum se văd foarte bine posibilităţile din ce în ce mai mari de creştere a nivelului de trai al ţăranilor din această gospodărie colectivă.

Toţi colectiviştii — tineri şi bătrîni, bărbaţi şi femei — pe care am avut ocazia să-i întîlnesc, cred cu tărie în viitorul lor din ce în ce mai strălucit şi muncesc cu multă ardoare. L-am cunoscut pe colectivistul Ditu Dumitru, om în vîrstă de 59 de ani, dar viguros, care munceşte cu rîvnă în ferma zootehnică. Singur el ajunge la 400—500 zile-muncă pe an!

Clubul, cinematograful, biblioteca, terenul de fotbal şi mai ales creşa, grădiniţa de copii n-au fost ele oare visurile de veacuri ale ţăranilor? Părinţii, care pleacă dimineaţa la cîmp sînt siguri acum că copiii lor sînt bine îngrijiţi.

Gospodăria colectivă „Olga Bancic" va înflori şi va deveni din ce în ce mai demnă de numele pe care-l poartă. Romînia mai are încă multe alte gospodării şi mai înfloritoare decît gospodăria „Olga Bancic". Tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej a şi anunţat că peste 70 la sută din terenul arabil al ţării este cuprins în sectorul socialist al agriculturii.

Cred că-i datoria mea de gazetar să exprim dorinţa arzătoare a ţăranilor din Vietnam şi a celor din Romînia de a merge cît mai repede, către colectivizarea totală a agriculturii, avînd pentru aceasta întregul nostru sprijin.

NGUYEN NGOC
ziarist vietnamez

Succese în lupta împotriva calamităţilor naturii în R. P. Chineză

In acest an populaţia din provincia Sandun a obţinut noi succese în lupta cu calamităţile naturii. Pînă în prezent aici s-a terminat construirea a şapte lacuri de acumulare mari şi mijlocii care vor permite să se controleze revărsările apelor pe o suprafaţă de peste 3.000 km pătraţi şi să se lărgească suprafaţa arabilă cu peste 2.000 mu (1 mu egal cu 1:15 ha.) In apropierea lacurilor de acumulare se vor construi cîteva hidrocentrale. Volumul lucrărilor terasiere în construirea lacurilor de acumulare este de peste 11.000.000 mc.

Odihna oamenilor muncii în R. P. Bulgaria

In anii puterii populare, oamenilor muncii din R.P. Bulgaria li s-au creat largi posibilităţi pentru a-şi petrece concediul de odihnă în cele mai pitoreşti locuri ale ţării.

In prima jumătate a anului 1959, peste 100.000 de persoane şi-au petrecut concediul de odihnă în cele 180 de case de odihnă moderne, bine amenajate. In ultimii zece ani numărul caselor de odihnă s-a dublat, iar numărul celor care se odihnesc în aceste case a crescut de trei ori.

Pe lîngă asigurarea materială a dreptului la odihnă, statul acordă o mare atenţie îngrijirii sănătăţii oamenilor muncii, In perioada de după 1949, numărul sanatoriilor balneare a crescut de la 6 la 20, iar numărul celor trataţi în aceste sanatorii a crescut de mai multe ori.

Din R. P. D. Coreeană

Transformările de pe malul Tedonganului

LI ROK EN

Fluviul Tedongan, care îşi poartă apele largi pe o întindere de 397 km., străbate teritoriul provinciei Phenianul de Sud, cuprinzînd în bazinul său aproape toate cele 27 de oraşe şi judeţe ale provinciei.

In trecut, acest fluviu nu era folosit pentru binele poporului. In timpul stăpînirii imperialiştilor japonezi, s-au construit pe malurile lui doar cîteva staţii de pompare a apei, care irigau o suprafaţă de numai 850 ha. Aceste staţii aparţineau capitaliştilor şi moşierilor şi slujeau ca un mijloc de cruntă exploatare a ţăranilor din această regiune.

Fluviul Tedongan a fost pus cu adevărat în slujba poporului abia după eliberarea ţării, cînd poporul a devenit stăpîn pe soarta sa. Din iniţiativa tovarăşului Kim Ir Sen, în provincia Phenianul de Sud a fost construit sistemul de irigaţie Phennam, care irigă cu apele Tedonganului marea cîmpie Eltusamcenri de pe litoralul Golfului Coreei de Vest. Pe malurile Tedonganului, s-au construit numeroase staţii de pompare a apei.

Plenara din septembrie 1958 a C.C. al Partidului Muncii din Coreea a luat hotărîrea de a se construi noi sisteme de irigaţie în provincia Phenianul de Sud, alimentate de apele Tedonganului. In mai puţin de un an de la Plenară, pe malurile Tedonganului s-au produs transformări mari.

De aceste transformări ne putem da seama din exemplul satului Tesenri, din judeţul Nenvon, situat pe cursul superior al Tedonganului. Inainte, în acest sat de deal nu era nici un phen de pămînt irigat. Pentru locuitorii de-aici, mîncarea de orez era, de-aceea, o raritate, consumîndu-se doar la sărbători. După Plenara din septembrie, locuitorii acestui sat au hotărît să folosească apele Tedonganului pentru irigarea ogoarelor şi au început să construiască staţii de pompare a apei în două trepte. In primăvara acestui an, lucrarea a fost desăvîrşită. Datorită ei s-au putut valorifica 60 ha de terenuri inundabile şi s-au putut iriga 190 ha de văi uscate.

Chemarea partidului pentru transformarea naturii i-a însufleţit pe ţăranii coreeni în lupta pentru irigarea şi a ogoarelor din regiunile de deal, ajutîndu-i să biruie cu curaj toate greutăţile ivite. Aceasta se poate vedea şi din exemplul construirii staţiei de pompare a apei de la Namok din judeţul Insan.

Cînd s-a început construcţia de aici, chiar şi oamenii cu experienţă în domeniul irigaţiei clătinau din cap, văzînd ce lucrare grea îi aşteaptă. Dar ţăranii din partea locului, însufleţiţi de hotărîrile partidului şi avînd destulă experienţă în urma construirii sistemului de irigaţie Pheniam, au ştiut să construiască această staţie. Acum apa Tedonganului irigă 250 ha de pămînt aparţinînd cooperativei agricole din Namok.

In prezent, ţăranii din bazinul fluviului Tedongan se gîndesc cum să folosească mai cu spor apele fluviului, pentru ca să nu se irosească nici o picătură de apă. In aceasta se manifestă iniţiativa creatoare nesecată a maselor populare.

Pentru extinderea sistemelor de irigaţie din judeţul Phevon, s-a construit o serie de mari rezervoare de apă, care vor fi folosite pentru irigarea ogoarelor pe timp de secetă. Construcţii asemănătoare s-au făcut şi în judeţul Sukcen.

In felul acesta, în provincia Phenianul de Sud suprafaţa terenurilor irigate de sistemul de irigaţie Phennam a crescut în acest an cu 12.000 ha în comparaţie cu anul trecut.

In afară de aceasta, iarna trecută s-au făcut aici lucrări mari pentru pomparea apei din rezervorul de la Enphun al sistemului de irigaţie Phennam în rezervorul de la Kenren, din judeţul Sunau, situat la o depărtare de cîteva sute de li şi la o diferenţă de nivel de 85 m.

In jos, pe Tedongan, se află şi marea staţie de pompare a sistemului de irigaţie de la Kian, ale cărei utilaje sînt toate de producţie indigenă.

In ansamblu, după Plenara din septembrie a C.C. al partidului, pe malurile Tedonganului au apărut peste 370 de noi staţii de pompare a apei, numărul total al acestora ridicîndu-se la peste 1.500.

Aceste staţii de pompare, legate cu numeroase rîuri mari şi mici şi rezervoare de apă din provincia Phenianul de Sud, îngăduie ţăranilor din partea locului să facă mari rezerve de apă, să irige peste 166.000 ha de terenuri inundabile şi văi uscate, ceea ce reprezintă aproape 80 la sută din suprafaţa irigată a provinciei, şi să apere ogoarele de inundaţii.

(Din revista „Coreea nouă").

Aspecte şi rezultate de la finalele Spartachiadei de vară a tineretului

Cu fiecare ediţie, populara competiţie sportivă de masă, Spartachiada tineretului atrage pe terenurile de sport numeroşi oameni ai muncii din oraşele şi satele patriei noastre. Acest lucru s-a putut remarca şi la ediţia a IV-a a Spartachiadei de vară, care s-a terminat recent şi la care au participat peste 2.000.000 de tineri şi tinere. Cu acest prilej s-au creat la sate o serie de noi echipe de oină, volei, handbal etc. Mare parte dintre participanţii la concursurile sportive ale Spartachiadelor, desfăşoară apoi o activitate sportivă continuă, cu rezultate meritorii. Şi aci putem menţiona cazul tînărului Emil Culda din comuna Albac, regiunea Cluj, care după ce a cucerit 2 ani la rînd titlul de campion al Spartachiadei la trîntă, a început să practice halterele şi atletismul. La Spartachiada de iarnă, ediţia a IV-a el a ocupat locul 2 la faza regională a concursului de haltere, iar la ediţia a IV-a a Spartachiadei de vară, concurînd la proba de înălţime seniori, a cîştigat titlul de campion al regiunii Cluj şi s-a calificat pentru etapa finală pe ţară.

La concursul de oină din cadrul celei de a IV-a ediţii a Spartachiadei de vară au participat numeroase echipe de la sate dintre care formaţiile „Energia" — Obidiţi, „Recolta"-Tohani, „Drum Nou" Radu Negru, „Jiul"-Gîngiova şi „Recolta"-Curăţele s-au calificat pentru turneul final. Aci primul loc a fost ocupat de echipa „Energia" din comuna Obidiţi, raionul R. Sărat, care a cucerit astfel, titlul de campioană pe ţară şi a cîştigat dreptul de a participa la faza de zonă a campionatului republican de oină, ce va începe la 6 septembrie a.c. Pe locul 2 s-a clasat echipa „Recolta"-Tohani, iar locul 3 a fost ocupat de echipa colectiviştilor din gospodăria agricolă colectivă „Drum Nou" Comuna Radu Negru, raionul Călăraşi.

Intrecerile finale de trîntă ne-au prilejuit partide deosebit de interesante, cum au fost cele dintre C. Bratu (reg. Bucureşti). — Iancu Gheorghe (reg. Piteşti), N. Andrei (Galaţi) — L. Moaşă (Stalin), Ion Pintilie (Suceava) — Ion Ţiţ (Baia Mare), A. Stanciu (Cluj) — I. Rezac (Suceava) etc. Titlurile de campioni ai Spartachiadei de vară, ediţia IV-a, la trîntă, au revenit, în ordinea categoriilor, următorilor concurenţi: Ion Zagora, regiunea Timişoara, Laurenţiu Moaşă, regiunea Stalin, Mihai Beleuţă, regiunea Bacău, Ion Hotca, regiunea Baia Mare, Ion Ţiţ, regiunea Baia Mare şi Tache Moşescu, regiunea Constanţa.

La turneul final de volei au participat şi o serie de echipe din mediul sătesc, cum au fost formaţiile feminine „Stăruinţa" din comuna Borş, raionul Oradea, şi „Voinţa"-Troiţa, raionul Tg. Mureş. Aceste formaţii nu posedă încă o tehnică prea desăvîrşită, însă ele au luptat cu multă însufleţire şi au dat o replică dîrză echipelor din oraşe, care au participat la turneul final de volei. La fete, primul loc a fost ocupat de echipa „Aeronautica"-Bucureşti, iar la băieţi, pe primul loc s-a clasat „I.C.A."-campioana regiunii Timişoara.

Şi la concursul de ciclism au participat o serie de tineri din mediul sătesc. Printre aceştia se numără tînărul ţăran muncitor Niculae Bălan din Videle, clasat pe locul 3 la proba de biciclete oraş, Ileana Banu din Răcari, clasată pe locul 4 la proba de semi-curse, fete, Viorel Negruşea din comuna Unirea, raionul Bistriţa etc. Titlurile de campioni ai Spartachiadei la ciclism au revenit, la fete, concurentelor Maria Pîrvan, regiunea Ploeşti şi Elena Capotă oraşul Bucureşti, iar la băieţi tinerilor Klaus Seminger, regiunea Stalin şi Dumitru Mitroi, regiunea Bacău.

La handbal, fete, primul loc a fost ocupat de echipa „Dunărea"-Tr. Măgurele care a produs o plăcută surpriză, întrecînd numeroase echipe din oraşele unde această disciplină sportivă are o veche tradiţie. La băieţi titlul de campioană pe ţară a revenit echipei „Spartak"-Bucureşti.

La concursul final de tir, pe primele 3 locuri, la fete, s-au clasat Geta Ţăran, (regiunea Iaşi), Viorica Sabău, (Oradea), şi Niţu Cornelia (Alexandria), iar la băieţi C. Pop (Regiunea Autonomă Maghiară) I. Bobîrnac (Bacău) şi D. Ladislau (Cluj).

★

Intrecerile finale ale Spartachiadei de vară, ediţia a IV-a s-au încheiat printr-o frumoasă demonstraţie a celor peste 1.000 de concurenţi veniţi din toate regiunile ţării. Ei au plecat acasă cu frumoase amintiri, luîndu-şi angajamentul de a se pregăti mai bine pentru viitoarele competiţii sportive.

M. LERESCU

„AGRICULTURA NOUA", organ al Ministerului Agriculturii şi Silviculturii şi al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură şi Silvicultură. Apare bisăptămînal, Redacţia şi Administraţia: Piaţa Scînteii nr. 1. Bucureşti, telefon 17.60,10.
Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".